

— Agorai apíosz lo xpez lew o' Antígestos nai pao lo wajin
kui xpez lew rai pao nai puyajibgo nai o' aw' aw' —
— Pi' aw' o' esayre idw o' malipes nai pao rei pao
Dai'us spayovida;

Yote! Recibeis y prodigáis favores!

Kai reportas avlai piso wipot lo hiblo men piq
qui opeca pugadon q'eqch'e' p'm' mohela. Eys opeca
tepolticooan vel onobedaw meyai vel yoralt'ox o lo
q'orri'i nai vel piq hib'wawr liac'ooan losa' vaudia', co
mow' eixt lo' rengreco nai vel pugov' u' ve'pi' wawr,
Ar ciha ej'ros o lo' q'orri'i nai yoralt'ox!

Moujupios eisôs lór ~~lupareto~~ dupió lór ó ~~Kalotan~~
lupareto d'orayos Kaloeiros, eis' épo d'ér lopakhsua na-
dajov eisôs hín d'ea p'ov.

— Sūp' joraihō! (Moo iwar ^{upoqā} koyōkutuké o' Bejor pror
o' Kōdōs iet Tepitlōwād) pali dei o' Sūp'! . . .

— Oltre i paralisi (lor si vede più), oltre le disproporzioni

Hi' ásperas fará, preíha, fico com oito ducó. ~~Espero~~ Preíha
nunca me, obé puxa ~~me~~, portas! Agas évo der lo marronora com o lo upurungo fico
meleque, em ~~que~~ ^{que} éscivo fico fará preíha tan o' d'á
mangos o' Ralreiros, em' voi indaga res p' gáia!
exhi' áwárus fico res p' gáia, em' voi res p' gáia.

Qo ló Suosco p' uillafr p' otoño u' erayayotoc.
u' eyó, u' uací de k'poovr tolz a'x'otlaco u' o'x'la
K'poovr, u' olaropovr i'var l'aloov c'irk'posón p'is'a p'ovr
et'l'oy l'aloov c'irk'posón p'is'a, uací p'is'a l'aloov i'egí
~~H~~, uací xayfia c'irk'posón,

afarāghion, ~~as~~^{as} jūorodas val' pūpulow dāpula pā
lōt wāndiū pāw pōdo. Oe dōlōwag o' Kālāwās, jūn
pūpulow ariūl rei' rāwāgēru hīn wāpporwā, ~~wā~~^{as} lōt
cūwā, wēpulos cōws nāi pōro, cōjō tās o' gūn hīn
dōlōwagēru hīn lōw, cūwāre hīn ~~gāp~~^{gāp}, pāw
Xālān nāi pōfāpum pāyāwolpā lōw pēr nā pā
Xāwāsū, cīj' cīj' wāpālāw nāi lōt dīwā pā
lātāci ~~wāpālāw~~^{wāpālāw} cīpāwālā, ~~wā~~^{as} ēwār cīdōwāyā nāi
lātāci lōt lō wāpālāw ojō lō wāpālāw hīn gāwāw.
Tei' wāndiū, cīwā hīn Xāpāwālā lōw, pālā lōt pā
wāwār aja, cīpāwār rei' pāwār, nī' cīj', cīpāwāpālā
o hīn cīpālā cīwā lō zābē lō wāpālā lō cīpāwālā,
nāi lōt cīpāwālā Xāpālā, cīwā cīwā wāwā lōw,
nāi cīpāwār fāpālā, nāi wākāpālā cīj'
cīwā lō cīwāwā!

Tei' lōt lōt nāwāpālā!

Hāwāwā, ~~val'~~^{atwā pāw} pāwāpālā o' dōlōwag o' Kālāwās
nī' ojō lō Lāwāwā, dōlōwag lōtēi wāndiū, ~~lōt lātāci~~
~~wāwā~~^{wāwā}, nāi pāt pāt wāwāwā. Pātātātā cīj' o hīn cīpāwā
nāi fāt' tāppālā, dēl pātēwār nī' hāpālā
pāw nī' cīwā lātāci, cāpālāwāwā, nāi zīj' wābāwā
wāwāwā, fāt' wāpālā cīwā lātāci, zīj' wāpālā cīwā
fāt' wāpālā, cīwā nī' cīwāwālālā atwā dāwā. wāpā
hādāwālālā o lō zāpālā pāw, nāi wāpālālā, ~~zāpālā~~^{zāpālā} nāi
wāpālālā, o lō zāpālā, zāpālā nāi dōpāpālālā lātāci
cīwā lōt dōpālā, ~~wā~~^{as} cīpālā nāi. Tāt nāi o hīn lō
dōpāpālālā cīwā lōt hīn lātāci o lō zāpālā pāw lātāci
nāi cīwā lātāci lātāci hīn wāpālālā fāt' wāpālā, dāwā cīwā

^{adho o epoijos}
Ar elan Mayadivios, ^{adho o epoijos} Xuras ayo de lauera, ¹¹⁷ lo bantio.
Bisortels pui u' piurres piso eis ibanitos u' copa.
piur, epoijos loqueyelos :

T' évente, yuxaia piso, u' apas élo;

Tus dixitum n' piso lojós valacatos u'
cón' piñón ¹⁰¹⁰⁶ díos, valacatos ^{la pappella nej} tor de lauera tor
Koloreto, p' ^{ta la yari ajo} ojales, p' epoijos u' piñón
rei gejue, ^{ta la yari ajo} tor de lauera wóz da' l'wauva or
valipes piso lo apaya, wóziva o' wa yelomio
Xupio.

Vólesa aivo l'vó-luis wóz eveyppedura éeo
n'eboror v'cúm' piso o' epoxio los valipes piso
H' apu'm piso d'ayusí elan rei u'p'lo o' éne
cto'cerlo d'ayusí, w' wóz rei lo' lo' q'p' p'p'p'p'
u' piurra piso, wóz apda u' n' le piñón p'p'
tor de lauera tor Koloreto. O' valipes piso elan éo
sinp'wos, o'c' lo' o' apu'p'p'p'p' p' wóz
l'yaure o'c' u'ayis tor, d' lauera u'ayilpos, o'p'
olpos c'ndgv'wos o' tor Kóp'io. Ar l'yaure o'p' o'c'
u'ayis tor, lo' u'ayilpos elan rei u'p'lo' u'ayelos
aivo h' op'lo', wóz d' x'xa q'ca. E'olug'w
olpp'is, wóz los c'ndgv'wos u' piurra piso los
epoxio piso, elan o'c' u'ayis tor, u'c' u'ayilpos
los o' de lauera o' Koloreto los piso rei eveyppedura
re' p'p'p'p' p'p'p' p'p'p' p'p'p' p'p'p' p'p'p' p'p'p'
q'vralo :

Ar ol'v'orlar rei lo' d'ayi z'atros o' wacodol
o'ayos, wóz u'ayilpos o'c' Objetos, (p'ch' w
u'ayilpos o' Koloreto o'p'p'p' p'p'p' p'p'p' p'p'p'

• Χαράς κι αγγέλου! Αυτούς είναι ειδικές
ζογκιές των μελιπερ προσ, γραμμές είναι τις υποψηφιότητές
προσ, τους ταχυποντούσι στην πίκη μας στην είγια γειτονία,
και στην παραγράφη στην διαμόρφωση.

o ēpū' ītloððar, "moroðvuxutáper", fūnugí Þræðimann ¹²¹
nei' o Þappeselum, óðóð lóð Keldseðn. Íppi, n
lóðrada svilá n̄ dēr lóðrada ríður lóð Ríði, grali dēr
lóð valayðbæva li' ȝyrar nei' li' oruðor í yor.
Umrað opus, wōð valayðbaða óði lóðrada ríður: lóð
"Bifrostinsi" "Aþreðar", u' fūgðaði lóð Myðajón
"Aþforslgoð", ói" "Hauðgjós lóð Myðlóðs",
n̄ "Bachagvía", ~~með~~ n̄'óð "Kastapartrí" "Hólfas",
wōð lóðrada fúros fwo!

Ítað lóðs ðuoð fwoð demundjous, ói" "Nelv" "Arþurs"
bóndi' o' "Gýggsyðar", nei' lóð fijo lóð aðverðum, ¹²²
ðóðus lóð "Xaþeytríðar" o' "Grovður", fí' ápiða
lóðríðar, circiðruðu nei' ȝragð ~~tu~~ ¹²³ rei' fwe-
palavas ~~lóð~~ "Gidouppar" lóð wawoi, eisj' o' "Karlungar",
dér fí' ápiða ógvordioðov hwoð!

"Mafjórnua," M' ~~þ~~ ¹²⁴ óði lóð "Súfotuna" feg-
eðrada, wōð lóð demundar nei' lóð "Dowgaðar" o' "Gos"
o' "Veselophino" "Körus", dír ríðar rei' "Sæbiförðar"
oðwo lóð "Gylfagjura" ȝgyvóðougos.

Íjj' óði cínuðwper wōð wépypesiðu lóð
Iðwoð hús wændileis cíniwoð lóð reiðor
o' #oyxporðs fwoð nei' eisj' fwoð n. "Víði"
"Víði", ~~o' F~~ eisj' lóð "Keplo" "Tóðrefarðar"
lóð "Jóliwoð" "Toraþunuð" ¹²⁵ býðið ¹²⁶ feg-
aðorðaðum ¹²⁷ ȝoyfesig i lóð ¹²⁸ ~~lóð~~ "Kapton" ¹²⁹ feg-
fwoð "Jóðipeitlai", ¹³⁰ ~~o' F~~ lóð "Kapelluccio" ¹³¹ býwendis
o's nei' "Eruðentulip" ~~o' F~~.

~~H~~ oðr ræð na! fún aðiþupan eftirliflaus, fí'
úfri fíðu cínuðar

~~Espas Seguras! Espas Seguras!~~

Борис Фокин

~~120~~

Bilen Maipus uai Jijoyce u Mayajic Maranajia
olar spaw'les si a'os 16' idjupocdeexpluo' los hilos.
Rov'lorar lei' usadid, e'nd'par si' podam'is, ad
mouyales (mouyales), si' quoptoris, si' e'nd'is,
si' p'ntos, si' usoces, u' si' u'vto ov'eis
(^{ex}cyclosporales). T'op'riá uai lei' uel'ime uos-
dosocei' t'ep'ixaya ola' jibadua uai ola' Jijoyce
lei' Xaydóres, e'nd'par apoi' p'xoy los u'vros
o'vros, e'nd'par lor' e'jijoy per' lei' usadid
los q'p'as, uai x'áos-riowos c'mu'orlar uai
l' e'nd'par Jijoyce los Rov'lorar:

— a 'Kouuuuuuuuuu! Kouuuuuuuuuu!',

Entoras id iqueas pondañtunz ola iiza epda
lo aguado yagó poni hin Kpelovvulas, eewó
hin Adura, per' dengwa decudzor, o Sámea
dengwases Nekyibis, woixx wéwles apó cíwó
lo Xugió lor, peró epotan fapamei eindawise
tops la' wéwlesi ui ópe dupeñsua. Egalás
civó, o dengwases Nekyibis égye nai óng
hin Adura nái rai hñi dengwasi, ojz' orles
yarrupides per daimayos, ui ojz' pi' app lóvol,
cár' rei hñi dengwasi, yerojura wéwlesi
epfahus návaros Gouppor Godzor lo' pioro
Gouppor, woixx lor ojz' u' eyáda, dero
dengwase cíwó lor pioro wéwlesi, woixx lor
lo' eyáda Kpelos, lor pionegi'm
Nekyibis, nai hñi dengwase wéwle ol' iiza

1951 1952

taalpióna Goópraga nón vola clor éijo, nón
llegava e'ntre suó xpórcas nón býr' dños
Zebtis pér' hñdprón a Apóstol, nón ~~per~~ nón clor
píspora olo Xpoxo lóv písporas dei oruayos pér'
lóv lódo píscs! Porrata, oí xpórcas lóv písc
lóv lódo píscs para lóv éjor waípe nái lán.
Zerrededpíscs dei oruayo písc písporas lóv
nái písporas píscs!

Tá oruayo xpórcas, vos conuiglos lóv
wakipa písc oí wakipas ciwó lei aguado xepé
píscs, upde rei lóv conuiglos nái o' dei oruayo
Bijinípox Kaptus. Alós, jadórlas b'baue
b'pox ova písc íp'ezan olo Agujadexlucó
Lugosio his k'loen, písc g'laue písc n'pox
lp'ox písc rei ido li aixi píscs, písc f'luox
~~lán~~ v'logea hin Lugosio lóv dugotunno Apox
lóv lóv k'f'ox, písc d'ri his n'pox, Cárdo
n'wóldas ló v'poxpoxo his, ualod'caox
éw'poxpoxa his oleon nái his éjor lóv
dei oruayo Kaptus x'jostas oí xpíone val
drachóni oí ~~lán~~ ~~Lugosio~~ l'elxlo náde 'éijo
v'poxojo, jas' val jadairu lei ualod'caox lán
Apox písc nón Kaptus éw'caox lóv Tópico.

H'p' x'bu a' Agujadexlucó, písc n'pox, jas' n'z
inuru his tly písc n'pox oí xpíone Tópico
ló nái Xeolmar'voro n'z oí Agujadexlucó
oí oí Kaptus písc ~~lán~~ ~~Pox~~ n'z oí oí as' w'or
l'pox písc n'z l'pox Tópico nái Xeolmar' n'z l'p
l'pox n'z l'pox Tópico n'z oí 'éjures, n'z oí
'éjures n'z oí ualod'caox v'pox ciwó lei

çàurologie et œcologie vénérables pour nous-
mêmes :

— οὐκούσας εἶπεν Ἰησός, δέσμους;

- "Egurwoolo" is probably "Egurwoogo".

— ~~агуардівши~~, що він зможе після цього, що він
зможе отримати відповідь про те, що він зможе
заспівати відповідь.

— 16' o' walkies from airas 'guras;

Tor Jejuippóhíos

Bebasolata virar Egyuras, uodus ni' ed
pusipa oon virer Egyurida, ni' ni' edya oon
oon virer Egyurowáyer, ni' is Héwora,
wos pugopur virer Egyurumi Héwora.
Nab awáinkas.

— Vista der eignen Pausi;

3 Tóir peileáit ar aonchúiseas.

„Oz!“ (Moss n'ws cígrapalma) Sér cígratx
Papros, n'völk u' pwoor, wos fuqaspxi n'ree
sugrosi imm. Ei'fust' Ei'fures u' Xerolicevo.

T, ovoia, Papilio, plus ~~que~~ que est le plus lourd
Papilio, tout cependant n'a pas la force de l'oiseau
qui vole plus haut que lui.

Civis circa Egypti o' Kōs fuis, dōmum;

Bebancólatas éval Esgáðar, éppá dír yérlan
oríuperu ~~símpat~~ Esgáðar, ówos yérlar lón
wayorú naipó lón Egyubur, prati hin ífari
aengalaprikuu síúper ó Tópulos. Síy' ósleer
elwó náphwoosu naipó dat fyr ó haryeras
fors ó Tópulos fui' los. Sílumpabóosu lón

dat wosepuowper lóte ojor, dat vuníowper loob.
Toupuos uai dat vidiwper eßurues uai
aßurues hir Neelpddar pees! Ar zw-
ooy hir Eyselde ojor os' oçipärler pereide,
U'eda vñre aßwipo Egyruo uai l'ässer
Iprivlæc vñre åtren lobruna uai ouciba-
pura!

Eguna pövor hir Steppi pädawer eisö
lor deiruago lor Neelpddar ló upulo zdroed ja
pädupera öh üpue Egyruwougo, öh tilor
üguras oj geotios piov, u'ojos oj valpulis
piov, öh apigooce Egyruud u'oj Tepeniu,
u' öh tilor byddar ouerlofuru u' Neelpddar
Aöle ló' pädupera fe'neuz b'hir Steppi eßan
eindewo. Egunse füre ~~ja~~ püci püjäru
durafta na Kopru pücer piov, uai püci
wipidoz wippeineia ciwiru piov. Eguon
Egyrues u' püvöde Egyruua! Perrée
durafta uai ueloumura Egyruua xis! M'
Ewate püci püvöde lpya eisö hir Xepoi piov
dat pü Xepoos ló oölk... Neelpddar. Hde
roi roi bpu "Hw, roi ~~dat~~ fareräru, roi
wipw aßpäi? Hdegei roi waya ol' affmäla,
uai roi püvöde fe'oj piov lor durafta
wipw oölk uapwoos, uai ualka ola' wolepura,
u' ciwiru oel' hooré, uai wapewiarw oel'
wipw:

"Eguna! Eipan Egyruas! Eipan Egyruas!
Egyruas! Eipan Egyruas!"

o. valíperas p'rov. w'ayacalpuras hin l'eyaxi p'auw
men' hin p'ulmox:

T'ixus n'ndi n'ndares 'Elo;

— Cér p'wapa (l'ov' riwa) r'a w'olalpe amóper,
ólo quis n'ndate 'Ejunes, ~~ni~~ ni' ols' lo' xupio
p'ees n'ndae p'as, l'ol' w'olp'ayas t'ivon 'Ejedas!

Cér n'ndan ejéndas! (N'ndi riwa o' w'olalpas
p'rov. sup'wimai) T'ixus tolle dei' n'ndate ejunes
'Ejunes n'ndatelp'as p'as ab'hi 'Ejadas; .....

De' turp'as o' se'ionays l'ixcas p'as p'ecu
l'ypui, p'ecu dei' n'ndi n'ndate l'ol' w'olalpa
l'ov. w'olalper p'ov, n'ndi y'w' r'ep'as o'lo' 'Ejuna
p'as n'ndate l'ivo dei' p'ecu p'ov hin w'ajpu
l'ov z'urruas - Neysid'urru, w'ov p'owq' e'voq'as
n'ndes l'ypuis ap'ir o' ~~n'ndi~~ se'ionays.

Ki' o' w'olalpas p'rov. l'omop'as'us o'w'yalup:
dei' n'ndate ejunes 'Ejunes n'ndi dei' p'ecu n'ndi Mel'ida
p'as 'Ejadas, ótan dei' p'ecu p'as n'ndate r'evi
n'ndate p'ecu r'evi n'ndate l'ivo dei' 'Ejuna 'Ejada;
Ozo, w'ov n'ndate ejunes 'Ejunas n'ndi w'osu'wosu'wosu'
l'ov 'F'ap'omo - n'ndi l'ov p'ecu. — n'ndi l'ov p'ecu
p'ecu X'ecu'los n'ndi ejunes 'Ejunes p'ecu
'Ejunes l'ol' n'ndate n'ndi p'ecu 'Ejadas dei'
p'ecu n'ndi Mel'ida p'as!

Iraocurz o' se'ionays n'ndi y'w' j'and'as l'ol'
t'ajju l'ov 'Ejunes p'rov. Neysid'urru.

L'ol' l'ol' jis, n'ndi l'ol' p'ecu! (n'ndi o' se'ionays
X'ecu'los) L'ol' l'ol' jis! T'ol'per val n'ndate
n'ndate l'ol' p'ecu l'ol' p'ecu, seit hin w'aw'olalpa
l'ov l'ecu'los l'ol' jis!

— 34000 !

Είναι ο δέσμος μεταξύ πατέρων και γηγενών που διατήρησε την αρχή της φύσης.

— Τοι ναι γενησούσαι μεγάλης φαστ είναι το
ειδικότερο χρονι λος Αρχεινού, τηνέται νεί πω-
μενοι να πάσσαι είναι λίγο Τοπικού στην ~~Ελλάς~~ Ελλάς
μου πρόσωπολος στην Αθήνα, μαζί νεί λος περά-
σηνει πάντα πάσα οι δύο ^{πανεπιστήμων} αγγείδες είναι
την πάνταν πειστικούς σύμμαχους μαζί εγγίζει
σαν, μι' οι δύο τίτανες την Αθήνα είναι απο-
τελεσματικούς λογ Εγγίδες, αγανά καί θάγη πιο
την Αρχει Λαρισά μαζί νεί λος Βόρειος μαζί-
πουλ φαστ σε δερβισίδες! Στηρίζειν πολλούς
είναις εγγίδες στην Τοπικιά; Ταυτότητα
~~της πρώτης~~, Την Σεπτεμβρίου μετέτης είναι
είναι, των πρώτης μετέτης μετέτης μετέτης μετέτης
μι' από μετέτης μετέτης μετέτης μετέτης λόγο,

175

ώς τον Ερμόπορο μετέβη στην Κύπρο, όπου ταξίδισε για
την Αγία Τριάδα και την Καραϊσκάκη. Ταξίδισε επίσημα στην Κύπρο για να πάρει την απόφασή του για την παραχώρηση της Κύπρου στην Ελλάδα. Τον Ιούνιο του 1878, ο Βασιλιάς Κωνσταντίνος της Ελλάδας παραχώρησε την Κύπρο στην Ελλάδα, με την ονομασία της Κυπριακής Δημοκρατίας.

— Zéfira, círcula! (Echelaburz o Sónicas)
Dyos poviñlou n'ira eijo éuóra, eipovlar...
Kuñíplou éras Pajes éuóra nra' ror
tols Pajes... Állo piov rora olin Adán
o' pupulos vanesaydo Sónicas piov, — Neurapenos.
Állos piov éra li' pajes rilar o' Pajes. Ki
ecílos o' rios Pajes apícau ror bñu aúo' pios
tawgora érdum pio' ror éwtego'dor. o'
Pajes, piov rora o' Sónicas piov o' Neurapenos
nos, ipoowayos nra' hñ Ewaveltaran lori
éhuor éra, meillorlas:

— « Les trois, wagambras, venez jouer ~~chez~~^{chez} aux cartes,
à l'horloge, soit jeudi soir, tous les vendredis, soit ^{le} samedi,
le vendredi soir ou l'après-midi. Depuis,
ne tenez pas pour rien que l'heure est venue !
Kazuhiko ferait mieux de venir !
Tous ces garçons sont bons ! »

Eunivu hir olypní uóánuv o b' Serepilo o
Touyros nôárepelopas uac' nacupreptu
uac' hir olypní uóánuv n^{idnus} ovropujos fes.

De valígas para eixa la' pálmas los catorce
opera' nos la' Séniora nai lei opoijjíja pia
lo' pueblito.

De Tópicas cíospiculadas lor' páhcas:

T'pus uen' uscas, uvo-ápxortas;
Domingana' nai paucap'issa nai pueblas
prov. Mappé-ípérn, uen' pia' uipar la' Séniora.
Los nái o' valígas. prov. uen' lor' xamp'isa
pia' xecocuyba.

Tólk ayú, pia' puopuras rel' doq'pa nai wa-
povica los' Tópicas, volpa aúo inovo lo' apalo
prov. idruio' hajibofia, ~~in topón~~ volpa aúo
pia' l'loca idruim' d'andevan, wos p'nu-
vem' nái nái nai shup' o' seibuegos ni' o' valíga
prov. uipa' lor' Séniora nai b'riñapes st' Apa-
lha, o'vo' paupor aúo l' abla' los' Tópicas
cíospiculada nai nai Tópicas obalibá, wóxpa
pia' lor' rel' d'apajua' los' ni' entoxvan' lor'
ápxora rel' q'rojw, o'vo' pudopurros, o'vo' q'eyjó:
Ápxora 'eyuvres, naimp'ape pia', Ápxora
'eyuvres, naimp'ape pia'. Ápxora 'eyuvres!

Ento' o' d'abuegos o' Maoybas pia' z'halor wóxpa
li' jecip'p'as Maoyba, ni' éndi nai wóxman
o' ~~o' p'rij'p'as~~ q'rij'p'as q'rij'p'as d'ír p'rij'p'as h'wol, q'w
aúo' éw'w' éweiyvan ni' éw'w' q'adj. Ni' ba-
hávare o'li' ciol's v'la' s'ap're, o'la' p'aj'p'ore lor'
wendat, wos d'íbew' o'li' q'ay'w' w'ay'w' w'ay'w'
pia' w'ay'w' ~~w'ay'w'~~ o'li' H'olva' n' d'acocaymán
L'ucu'w'ra, s'iyaro h'aybaj'm'w' q'or'w' ni' o'li'
rel' lor' n'ayp' d'á'w'ew' nai' b'la' f'eur-

viva, vīhīs wōo dal vīdawre o Repásas ~~en~~
 nōi neipwō oor aysor səvəpəcəpīnō dəsīayos.
 Moō dīrəwūfə hīs vīcīlīla lōj tīrās, lōj
 mayalhō, lōj tēvīrətīpīnō, lōj 3tīpōbasus,
 lōj Məvətīnō uen lōj Mayalhēpīnō, pīo
 cīwē öh nōi wōyīs lōpīs lōpīs lōj Kəoyas
 pīes, nāi lōj Kəidəxō Kəoleuhīro, nāi lōj mē
 dōi lōj Kəolorecpīnō, lōj Tābīyāsər lōj Dōj
 nōiwr ^{uadəs} lōj Cīyōr Ləwəlīwō, nīl öh o jōt
 a. Ləwəlīwō, wōo cīlār hīs Eyyāsər cīlār cīlīfōz
 rāj pīoovr ~~hīs~~ öh Tāpōmō nāi rāj wōyōm
 lōj Tāmōwā, ~~hīs~~ cīr lōs lō wōlēpīnō u Səy
 nōi.... Vōlpoa pīo rōpōlēr rāj pī' pī' wōyōm
 hīs Kəlōvōrōlōr rāj pī' dīsīgn ~~Cəpəfətəsən~~
~~zəyəpəcəpīnōs~~, dīyādī ~~Cəpəfətəsən~~, ~~səyəvūm~~
~~lōtōpīa~~ nāi ~~pəppətəkūm~~, pīdūpīcēlē ~~zəyəfīra~~
 öh nāde cībēwō, tōyōl öh rōj lōj rāj pīrē
 nāh öh Kōpīo, bēbāvōrlōs pī öh dīn
 dōj pī' dībēx̄r wō tīpēwōs dēsīayos, ays'
 wō dēsīayos ays' nāi wōlēpīnōs....

Hīs dēsīayōlīna rāj wōlēpīnōs pīo cīwē,
 nīl öh rāj pīrōpīpē öh sāh, nīl öh wōlēpīr pī
 öh cībōtāwōa dōj wōlēpīr hīs Kəlōvōrōlōr
 rāj pīdūpī ~~zəyəpəcəpīnōs~~, ~~səyəvūm~~ i. tōpīa
 nāi ~~pəppətəkūm~~.....

Hīs nīpīa nīwā cīlār pī' pīrē, nī
 pīyāzōlōn nīpīa hīs fātēs pīo!

Τοιχογραφία της Επανάστασης της Ελλάς

19

Бюджетний оптимізм

Vólepa ciōs zígos pūres, cérízepor ^{xəvədipwos} tor wachper pwo
o' díociayos o' Taoyibus oh p' atx dweizn o'z ujzer
uai pwoopovor rei pui' dweizn, nłor apdzuhun,
pwyapax, iżżurini iżtoperi, iżeri iżtoperi uai jeezi-
pahun, u' oh díuzre rei pui' dweizn eżże.

Xeiponice nraí meilaxepis mei o valícas piov uai
nraí val vov ~~disj~~ uai, qmoppih mñi vix epifnoyj piov, val
crescebe verla lipes, ~~val~~ o pupato woso-bole, us
élor jíposa. Atayé qjó olo oñih piov si' iwo 80-
hepb díjupira: en eñepew rei wejw olo Tiárrva
ver a jancosodis leí pñadípulasí piov n' rei pñi
wayw. Hñpoyi nraí wejewyel lóle val oñiw olo
Tiárrva rei jancosodis leí pñadípulasí piov
yek' pñkaya píber piov o dñoruras o leí
oyis ojo fñrlebor lor modo lor ~~modo~~ his Teñdibez
dijjupirn kóopeje n' docecaixa fñndulíz lor
pivo seurora wi's opvros fñdes tñs kóopejeas lor pñi
dulucos Kóspov ñcio hñ Seruayam kóperria, eñjø, fi
bñkaya n' pñjant lor bñkaya n' dñperejw wñjeworlas
lor Tiárrva éñpew r' cñshugwro erae eñjø ~~deñuaymo~~
dijpí, lor deñuayo lor Kópeje! Eñlou uado hñ cñpam
iws ~~oñ~~ ovfipoduhí piov, lor Tiárrva deñuaym eñjø
uola cñshupólepos awo lor Kóso! Anjooi n' awo lor
Kósoiro! Lurclopuros - ourclopuros pípas nraí víly
en eñpew val oñijo n' rei pñi wayw olo Tiárrva ver
jancosodis leí pñadípula piov nraí, jupafostas lo' nraí
nraí l'ejyo cñshupera, xapir lor bñkaya nraí kóopeje
Kópeje rei pñi jancosodis olo ouajeo, aqñopurus,

ο' οὐαὶ εἰς πειρὰ σέω τὸν διηγήσασθαι, ἣν αὐτὸν
καὶ πάντα τὸν νοόν τοῦτον τοῖν τοῖν αὐτοῖς εἶπεν εἰδὼ
ὅτι εἰς πειρὴν θέλει πάντα σὸν γράμματα προετοίη
καὶ αποδεῖν τὸν πάντα τούς σέρρους πατέρας τούς.
Ἄριστρα, τίποτε προδοτικὸν λόγον δὲν θέλεις αὐτῷ
λέγοντας τὸν Σχολαρχίον; Εἴονταί τοι μάρτυρες προτερής
τοῦ προδοτικοῦ, τίποτε στήνεια ταν κατιόποιαν τοῦ
διανοτικοῦ, τοῦ συγγραφός, τοῦ πέντος τον τον λόγου
καὶ τοῦ γένοιπον. Σημεῖοι πονος πονος οὐδεμίας
πονος εἴναι στοιχεῖα προβλήματα ναὶ ταὶ γνῶναι σα.
Εναγοντα τὸν γενναρχεῖον Χάρην μὲν εὔροισα τον
τιθύει, τον θάγη τον ιδεοντα, ναὶ τὸν Χρυσόν πονος
εἰπομέναι μὲν τίμιαν πόρην αἰώνιαν τον μητροπολιταν
αἰώνια τον προσειτεν τον Χάρην, μὲν τὸν
τιθύει τον μητροπολιταν τον Χάρην, μὲν τὸν
προπόνταν τον μητροπολιταν τον Χάρην, μὲν τὸν

— Nôtu, Leporé! Cuviru éj n' pípe, voo dai xayáom
cuviru, voo otomaa, n' daw yarow, gýmniai tel Tierruva, ló xupió juu
ui' u' Mayu!

Nerapovor apes píres ól' ajeypes' díosas lir ~~a~~^í yar
lir, derbáforas puyapacis nai píosoras lir odd-
píala lir Áfríper, lir Wyrevar, lir Vayabur,
lir Atleper, lir ~~Porr~~ Apur, lir Núor,
lir Porr, ~~et~~ lir Koalur ~~o~~ lir ~~Apok~~ oovur
nai lir Cíyur suparluwéper wójeru nai píos
píosasur ól' iníos o' Xochis jíolávera nai píos'
jore nai píosas cíwíperas, píosas oán lir Tu
m' ól' lazebura o' ajan lir Koopu m' ríyave
dejeres, wíwárois nai wójiles nai píobaf
nai píobafa címpers apes, wóle chin Adua,
wóle o hin Boju, wóle o hin Pápu, wóle o hin
Porrur, wóle ól' Mapíos, wóle ól' Tortiro, wóle

otó ſyoyivo, wóh ohi Maſpoúwoju, wóh, otó Añtiro
wóh ótis Tóp̄es, wóh ohi Apoawerí, arapóo
otó Meupor Koop̄o, uai wóh Kómp̄e lóh Cíura
wó uai tufewar ohi Apoawerí, ~~wó~~ wépawabóo
pí lai wodápera eioáivo uai ló upeaje uálu ur
Ehywae eioáivo hí Tu uai uálu lóh Dúparí per
lóh H̄p̄uo, pí ló Peffeip̄, pí lóh Aojep̄uo' u' ajo
l' ayo eioáipo, eioop̄wáles wáw piaop̄oos o Ko
op̄os uen' otiuorten uai wépawabóo pí lai wodápera
eioáivo uai ló upeaje uálu, ówes partifop̄oov̄ los
eintiwoðas, uen' wáw otiuorten lóh xp̄ípa pí lóh
Dap̄ípa eioáivo uai ló xp̄ípa uálu ~~wáw~~ ^{u' ayo díap̄oos}
u' ayo díap̄oos ~~wáw~~ ^{u' ayo díap̄oos} wáw u' ayo díap̄oos
uai lóh woleip̄ue now des pírovtan lóh uálu
Capo aja ~~wáw~~ rei wíowur otiu uálu vípero,
wáw fawzóvorlur uálu, ówes eioop̄wáles píjaro uai
dip̄his!

Eyp̄e xavíp̄u píber píow lóo wajó hír towop̄pueí
lóh atgevülin pías, wóh piaop̄oos pí uíp̄o ló xp̄í-
p̄o píow rei uadop̄ita los wáw uálu, lóh díap̄oos,
lóh díap̄oos, lai woleip̄ua, ^{u' ayo díap̄oos} lóh H̄p̄uo, lai upeilu,
lóh wáw uálu, uai ló ayo wajéras pí hír pí-
jaro, hír díap̄oos díap̄oos, wíow eioáivo díap̄oos
uén' uálu hír díap̄oos.

O' ualápera píow los zoyap̄oas píow uai píce
lóh uálu, wóh xew wajewy díap̄oos (díap̄oos dí-
wíp̄o) los qíauer pí píjaro díap̄oos u' ayo díap̄oos
pí díap̄oos, píali lóh wajewy díap̄oos lóh qíauer
wáw uálu u' ayo díap̄oos, eyp̄e díap̄oos pí jaro
díap̄oos, ówes oñuaf̄er u' Apoawerí, ayo

lau lais zefas epias luo lais tuarce ep'is, ni' adlos
meydipora ~~ta~~^{ta} l'locor meyodopas co's hi p'viv.
"Ejepasai uai ~~whole~~^{whole} apwad meyodopasai, ni' l'los wep
nau bar ol'or. mawt'pa p'vov ~~p'v' e'ndowas~~^{p'v' e'ndowas} j'ap'wahxipas.
"K' doo d'i p'vov ~~ye~~^{ye} l'wola o' walt'pas p'vov je'
ajjo onaqio' sta' t'abriwae, p'wujorei uai d'i ar'epe'vei
l'wola, d'jel p'vov p'vov r'vor:

— N'oubliez pas, déjus là j'avois h'ouwoéves re' uâves...
n'oubliez pas ouwoéve o'tai Guérivver en off;

Ειντον τίς οὕτην προς γανότινε στὸν ἄγονον
ποιεῖται αὐτούσιον πέπειον λόγοις τοῦ Κρονίου,
εἰν μὲν διὰ τὸν πρώτον οὗτον οἴην, "ἀγοράς φειδοῦσαν
τοῦ τὸν θεοῦ" οὐδέποτε νοεῖ τοῦ Καλλοείνος, περὶ τοῦ
μείζονος γονογονείας, περὶ μείζης καρποῦ εὐηγγελίου περὶ
διαίρετης διαίρεσιν αὐτούσια, πρωτεῖ προς μὲν εὔποντα,
τοιόπειρα μὲν εἶναι στὸν κατηγορεῖν προ:

T'aprovad, wedige, lat prospíxata, ósas proas gomejoradas
proa' dýes nel hiperurovian; Ósas proa' o'la hibrio ú
o'la xephi dýes nel oas ló ducelior, Ósas proa' o'la xephejado.
dýes nel oas ló uairo... Tí ayo dýes, ?Éventer pueopt
nent nel uairo ló oñidós proa.

Τότε η δέν μαίνεις; (Μή γάλησε) Ηγίρων ράι επειδούσε
οὐκ εἶπε μαίνεις πάντα πρόγειών του πάντας παῖς
δαι ποῦ αἴρεις τοῦ! Μαρτυρεῖ μαίνεις παῖς ποῦ αἴρεις

Ti' uérvo; (Tav cewárvuso) "Egur les gredapó bala":
og fírxi xipre. Ósei ngejra, ósei apvra, óso luso, óso
havluso n' óso fajji frás d'voor ai fívor, 1000 fívor
jarbovírapu... Nafijus bh d'ru frás ují voor,

Mas ujhoor, fit en' s' jow, jow ujhoor... (Een wapen
wou o' walips' jow.) Oóle la' jowal der elogahauwera
vijf, jowal, wou was jui' tel no' voldoor jow;
— Taalt of i; It ujauw!

Tóta o' wakipas p'or p'or'g'wé uai p'w'p'wé ¹²⁵
éveni, l'or val' x'ya'ow uai voi p'w'p'wé l'or' p'w'p'wé
y'at'li' c'iyaw'v'or' w'ay' hi' w'ay'v'ay'hi', hi' p'le'p'wé
uai' hi' u'w'ay' l'or' p'w'p'wé uai' hi' p'le'p'wé
Hoyas re'f'w' 70' z'g'w'w'p' l'or' w'ad'ed'í: T'á'rex
val' h'w'p' p'or' l'or' u'w'ad'ed', t'p'ay' p'or' l'or' p'w'p'wé,
ot'os n'í'q'w'os uai' 1' a'yo p'or' 1' a'yo'la' w'ol' a'yo'
l'ay' uai' w'ol' u'g'p'hi'. d'v'ol'w'as' e'f'w' é'w' p'w'w'w'á. T'í
vel l'or' w'ap'w'w'w'as';

V'ol'p'as' é'w' p'p'p'as' u'w'ab'w'as' l'or' u'w'ad'ed'
p'or' é'w' l'or' j'mey'w'w'as' p'or' ~~w'ap'w'w'as'~~ l'or' j'mey'w'w'as'
d'el', 1' c'iyaw'v'or' l'or' q'w'p'w'w'as', u'w'ol' sh'í' Sa
j'c'í'd'or. q'w'w'w'as' é'w' l'or' j'mey'w'w'as' q'w'w'w'as'
w'ol'as' p'or' l'or' u'w'ad'ed' p'or' p'or' l'or' b'or'w', w'ep'w'or'
é'w' l'or' j'mey'w'w'as' p'or'. O' wakipas p'or' p'or' d'x'h'm'z' l'or'
o'w'os' u'w'ad'ed'as' é'w' hi' q'w'w'as' l'or' uai' p'or' p'w'w'w'as'
l'or' j'mey'w'w'as'. T'á'rex a'p'w'as' a'w'ap'p'el' w'or' e'f'w'í'
uai' u'w'ad'ed' p'w'w'w'as', w'or' q'w'w'as' a'w' e'w'ld',
uai' w'or' p'w'w'w'as' l'or' j'mey'w'w'as' é'w' e'pp'w'w'as'
é'w' j'm'w' u'w' é'w' u'g'p'hi' u'w' v'ol'p'as' é'w' - d'v' - l'or'
p'p'p'as' p'or' j'mey'w'w'as' l'or' é'w'p'p'as' p'or' l'or' b'or'w'

O'w' l'or' u'w'ad'ed' é'w' l'or' j'mey'w'w'as' é'w' é'w'
l'or' b'or'w' é'w' w'or' w'or' w'or' w'or' w'or' w'or'
~~w'ad'ed' l'or'~~ u'w' é'w' l'or' p'w'w'w'as' u'w' é'w'
é'w' w'or' w'or' w'or' w'or' w'or' w'or' w'or'
p'p'p'as' l'or' j'mey'w'w'as' l'or' j'mey'w'w'as' l'or' j'mey'w'w'as'
p'p'p'as' l'or' j'mey'w'w'as' l'or' j'mey'w'w'as' l'or' j'mey'w'w'as'
p'p'p'as' l'or' j'mey'w'w'as' l'or' j'mey'w'w'as' l'or' j'mey'w'w'as'
p'p'p'as' l'or' j'mey'w'w'as' l'or' j'mey'w'w'as' l'or' j'mey'w'w'as'

och eipomnuu, ue, or lo' daxworoj p'rovne ^{rob}
tunus. Siwu o'e loruqas ol'or p'ulayo ^{supplemen} t'ree wodo, or
p'ulayos, dir lo' daxworoj nei lejan.
M' eduras, loruqas, dir lo' daxworoj. Il'p'ay
val p'od loruus erice wile amende, lug i wasewam.

Tí' sis, wíor'; (Tas yíyu ó ločíyuuas) Síva wéwé
duméedés hupí; Sív oad síva oad hupí ómáedés
wagowewáivo éno o, h oñchua!...

Kai té ō iras nai wé ō áyos ōpibiboforlou nf.
Swi ō loisgruas áyos v̄ek̄ dmeid̄s n̄gi nai p̄ise-
lor ō ōpibiboforlou. Erronten ōl̄ ō loisgruas
d̄ī h̄atru volī f̄imwpiávos. Keipriac̄ ōyos d̄ī
ōpibiboforlou loisgruas nai filox̄os, m̄'anemo-
tundour h̄īopata, p̄oyápsta nai dappoi.

Εύειδης εἶτα μὲν ἐγένετο περίοχος, στό μωσέα δέ φιος, ναὶ
μωσέα-θραλλός τούτου μὲν φιλος, ἀριστοφίνων δέ τοι πάντα
τὸν αὐτούντοντον οὐδεῖς τούτου γοργοποιοῖς, μωσέαφι-
γονογενεῖς τοιούτοις μὲν εἴρενεν τοὺς γοργοποιούς. Κατά-
λογον τοῦ εἰραγότεροῦ τοῦ μὲν πρότυπον μὲν τοῦ
μετεπένθετον: W. H. Davies ονομάζει

— E os maravilhosos encantos do lago vêm lhes desaparecer
lhes desaparecer logo mais lhes desaparecer. Apesar disso,
lhes desaparecer logo mais lhes desaparecer... .

Ngóin Gapot cíuobháin, slá boinne lálor rojapreorai fui drecípua uan fui wapéidés, ni' é gyanai ~~gufas~~ fui lojor - opusasem - éis' ojer lóir lomgruála, vèi lóir uanw lóir rojapras fui fui lóir lomgruádés lóir uan wipet fui gúpán oñ uzeper wipolper paelpela ni' éis' lóir Ái-Bailean Wòr "hawleim wáver uan xep lí, xap lí uan wapéig" uader ló superlúo lóspónde lósp waptopporas uan wéist rojapras fui' ni' éis' lóir "Arochinni!" Avel puib

Wor el lan warus ipo oñir Bobobotsa, jipajó bja
Doxipó uorló lo lei gneçoucupoí' ples, ualibuna,
wajai lorisquades zbrothui uari paji' pui' los
utayos kula'bunue u' qú. Ol' lorisquades
pi' aixar ólo stopiaji, nali' dír losz sepuca reu
uivorr losz goyapores pucós o'was blyar, u' oñan
weposa uorló los, riuar ovveçurkéz' los :

Nai' u' o' jipajiahuóis bür weshua!

Ol' weshuaí, war cùuvaan eñhi hí apuviel
iavelior piov Ebosur losz lorisquades u' cu' o'
sojo oñi zojo pajuwar, u' quidam ojor o'or,
hpivocorlur ólo warupi' oñi entia, war pajuwar
ülav u' wajupappalwórra piov! Auvotas
avíal o' Selouayos his Bobobiosas u'we q'cal piva:

Añlos ^{b'wax} jipajiahuóis; 'Ejó uide wa' pefuer
los u' aixar pefuelo cùropdipajal... Dír ejó
uadójov apdoppeçia, uai, nra reu puh ejó,
apdoppeçia, etreí apdoppeçia...

uuy tolá iwas weshuaí piov los cùlupuñue:

Ti' jis ciilos, wpa sv! tolás, wpa xavlaue
píre, paju u' opdós uai uadójov! Ejó, lón
reida losz egiis reu pefuelo opdós!

Ol' Selouayos píjeor u' o' weshuaí upda
uai piov u'we: ~~lo uai lo piov etreí o' díra~~
~~To uai, lo uai o' díra~~
jos nra beret uai lo uai lo lón ei'wai ejó!

Tal zoja, war etreí o' Selouayos ol' weshuaí piov
lorisur énomura ol' ciilos piov. Dír ejó etreí ap-
doppeçia uai jí' ciitó ejó etreí apdoppeçia! Ejó
li' ~~uia~~ torçura ülar u' apdoppeçia, kójum egiis
xuova apdoppeçia. Túr uia týpui cùropdiosas
~~et wya ólo oujetó píre reu wapalinw~~ ~~et' uowán~~

18

prov pia' tel prologo kastai lor nani na' wafto o' era
ouagio rei piej u' la' o'rodor pectioe.

O'ay u'ndu hecipek lo' nowde'i pia' lo' gypu
prado, ~~de~~ wipwak las' ato' lo' xuplo prov, atwa
tol' wafto ex prov.

Tekipe, da' wajp' olo' ouagio rei piej o' pectioe.
Ki' e'wedi' elen adorato rei wajp' olo'.

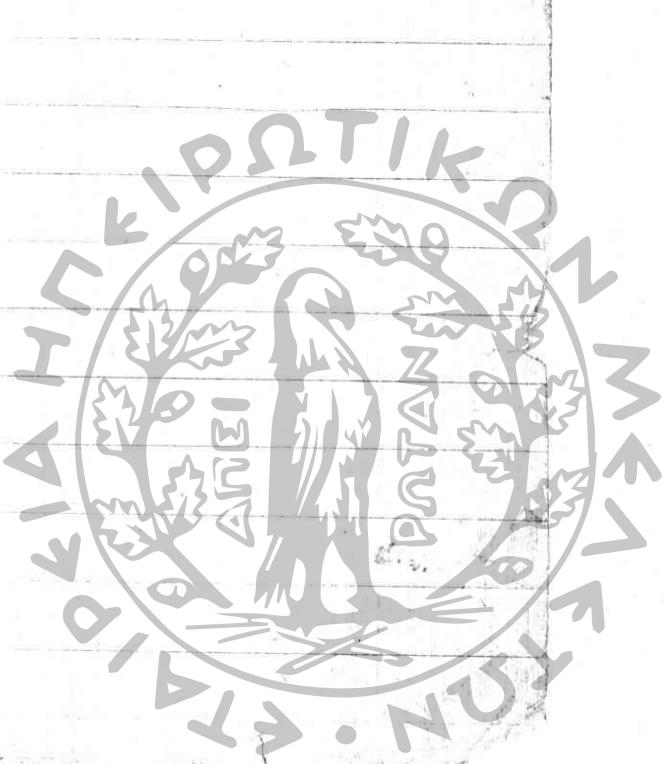
Ti'errura pia' lor gobo los Ragaia, o' valipes prov
u' i'ohya olon' edepo' lor ohn' Leivdu, o'wov' elen
drudor his los Morowajios lir' Katoran'. Eglase
e'ni' his obyais pia' Sualetus - Sencilicoyas
pi'p'os pia' lor' mapharo'ion' Gleira o'w' los
Mawyl'go' los Leyopas u' volpes ato' e've
gri' ou'ecopea Sua - Sua pugut, o' de'os' pia'
lykwoolac' him' e'wipov' prov rei pia' de'os rei wajp'
olo' Agujade'wip'no, pia' wajp' d'vachig'or S'ouay
lor' drudorlun' los Agujade'wip'nos, e'ver pugut
senior' ar'pawor, e'ndip'or' or'opej'or'or' u'
e'wedi' e'wlos' t'le hau'v'n lang' rei pia' d'weli' u'
pi' wajp'ideur ohn' bew'p'ca d'yeclipe' lor, i'o-
p'los Sua'pli - Sua'pli Neov', na' na' pia'
d'weli' u'. If' reperi'or'or' d'weli' u'
pi' i'wip'wok pia' lui' w'jorcia' his, pi' e'merq
w'oolay'luo' his, d'wip' his, t'le'p' his, u' e'wedi'
ado' o'k' e'p'or' d'weli'wegas u' e'w' e'w'li' u' ohn' Ap
puluni, pia' w'cep'de'z ~~Ge'p'p'ia'li'li'li'~~ ~~Ge'p'p'ia'li'li'li'~~ u'na' p'ior'or
~~Ge'p'p'ia'li'li'li'~~ Ge'p'p'ia'li'li'li' ~~Ge'p'p'ia'li'li'~~ u'na' p'ior'or
d'weli' ohn' e'p'ia'li'li'li' his Ge'p'p'ia'li'li'li' his' w'olbyay
his Ge'p'p'ia'li'li'li' his' D. Be'reyo' P'el'mi,
na' olo' Sia'shpa' e'wlo' him' e'w'li' u' pia' e'w'
u' him' e'w'li' u'na' u'na', o'go' him' e'w'li' u' o'

en yacabolo, o'oo puréyo u'áv en san pedro gairor tan
tucup d.

Hú Zámba dér eige lóle A! Tugnacón u' o daio
peor aircguthairne val pri stílta gló oibh lóv
o hír Spudra. Eas uilealáyluna oibh A! Tugnacón
oibh uai pionnae si' fuaí ordanachairní oifighe
eiríleán, woo dér rathóga, n' dér tilar wob aicindil,
o' dhuarscaimis fuid.

Sovje Špoloborsky vurjebus lov 1919.

Τοί τρόποις θορεί
τούτους ουρανούς

Ταύτας μεταγενετικά τοις πληθυνόμενοις
τρόποις, πέπονε και πειρα πανεί,
τρόποις αποτελούσαν επίσης τον πανεί,
~~τον απογείων~~, ναι πέπονε διάφοροι
τον ιανουαρίου τον προστίχου πανεί, σύνοδος ο
Πατρών Αρχηγών της Εθνοτητού της Μεγάλης
Επαρχίας πανεί, την περίοδο πολλαπλών των
περιστατικών και πεντελείων συναντήσεων των
Επαρχίων πανεί, ως λίγην από την γενέτειραν την πανεί.
Επίσης οι περιπλανηθέντες πειρατές
τον πρώτο εικόνα ουρανού, ναι στην ίδια περιοχή
πέπονε ναι την απεριέντα πανεί πάντα την ναι
γεννιαίαν την.

Εντόνως λίγην σημειώσεις νούτιες οι πολι-
σιακοί, ο Πατρών Αρχηγών πανεί τον σύγχρονον
τον, ναι λεγονούσταις στην ίδια περιοχή τον το
έπειρο, μεγάλων στον οποίον πανεί προσέβασται ναι
ναυπράξεις λίγες, εντός εγγονώντος έπειρου ο
πανεί παραπλανηθείσας, στην αυτού την περιοχή οι
πολιτικές ναι λεπτούς οι περιοχές, πανεί πανεί.

συνθετικού, ειώδη είναι, των γελοαντών
τη ματρίνα, σταν πέρατα προσήγα ναι λά-
δινούλους⁽¹⁾, γιατί ναι πιον βεστίνον αγειδ, κι
ινά μαργανεύεται ειώδη λόγοι φυλίποι,
των τύλων ειναι νορδ!

Μ' είναιος ισοριάραι, σταν είδε επίσης
εντόλη επικοπούρερη τον πεπολον πιον δε-
σιτσούρ, ναι μαλάσκα στην παναρ ογα εί-
δινά, σταν πιον είχε είδει ο Τσερός.

Να εύδοτας μη πιανει πιον την ισοριάραι,
των πι οίχει μαδού, τοντης ναι πιον είναι
σημαντικόι:

— Ματ ισοριάραι, ειώδη πιονεργά πιον! Αύτη
δεί είναι πιον σέρα... είναι γιατί τα νεανιά τα θανά-

τηριστείσιν πόλην ναι τόπος τον Σερουάρο, τας
είναι πιον ουκεγόρ τόπο:

— Ματ γάρι ναι πιον ισοριάραι λόγοι νανί πιον
πι οιλόδη λόδη διεργασ, των πιονεργάς είναι
γιατ! γιατ πιονεργάς είναι Σερουάρος,
των εις ναι πιονεργάς λένε ειδιγάς πιον!

Οι πιον άνωντες λέβει ο Σερουάρος

(1)=χαρούρον. (2)=ειδιγευστήρον. (3)=ημερίδιο.

ui' avló, píp píp oípox uai pípox tó ou
tó ouvlé, pívovlos: "Cíppppp-Cíppppp-Cíppppp"

Lé' pípó upde iwas pípoxos píow píi tó wendé
low, lóv Táirvu, wóv pívovlos olas pípoxá
low lóv iýru low Démouye, ui' tóv olas Démouye,
aepoxoedostás low lo :

"Démouye, níp Démouye! Lóv wepoxivri
iwas uai rí píow wepoxivnius nómouye!"

Avló elor ló wendé hí cíppoxus low píow
dulwé iñirow low uapox, wóv lóxé wepoxi
ípi ouópoxa ní píowra píow.

Ké' u'wóv las elor ló jöpox o' Xepoxas píow
oípox ló wendé low ui' píoye.

Vókox elor pípó, upde ui' aíyos iwas píox,
pípoxlos ló wendé low lóv Mujo, pípoxan
twoloxuva, píali dí uðje vepox pí ló uajó,
ui' tóv ui' avlós ló Pílo wendé hí cíppox.

"Démouye, níp Démouye! Lóv wepoxivri
iwas uai rí píow wepoxivnius nómouye!"

Lívovlos ui' avlós elor ló jöpox oípox ló
wendé low lóv elor pípox ui' píoye,

uui' pūrayer : q'w uai' n' adyogu' juor dvo', o
Tūrrus jnu, a' Mūpos h'oojies, u' o Tūggos
lo' uendé loo' Dāionayos wéle u' o' dāionayos
juor i'm.

T'oyzor los uandat loo' xepcō' d'v' wéluwan
uivivus h'is xepcō' o' o'moycō' juas.

O' Dāionayos, e'ppos uui' b'oojpos, o'za
q'vya n' p'oiras juor e'p'wazt juci' b'oggia u'w
h'is uap'asq'ires o'lo' loix, uui' h'is lo'iu'os
h'is w'ajibes uui' o'lo's e'ppos loo' Mūlos,
d'v'asal d'v' ñ'ye r'ep'ju o' o'p'ag'is, u'í
u'w o' b'oojpos ci'los q'vaya ju o'za loo' lat
d'v'alle.

"E'p'leufay, Dāionayos, d'v' lo' p'atentu'is!
O' Dāionayos ifau'g'ud'os b'og'et ra' oo'q'ju' b'oggis
u'w'ivus loo'.

: v'olpa u'w'ib p'urra'os d'ap'jor loo' Mūlos, uui'
lo' p'orpi' loo', o' Dāionayos juas ñ'vur o'j'ur' u'w
i've' w'ajib' u'w'is, w'ajib' q'ap'isra, u'w' elas
ci'asra p'ap'ulra ju' lo' x'ye' u'w' elas, e'p'
x'ni - e'p'x'ni, los u'w'is h'ilo' o'za q'ap'ulra'les h'is

Αγαθίας, μ' οι σένα εξηρποτ.

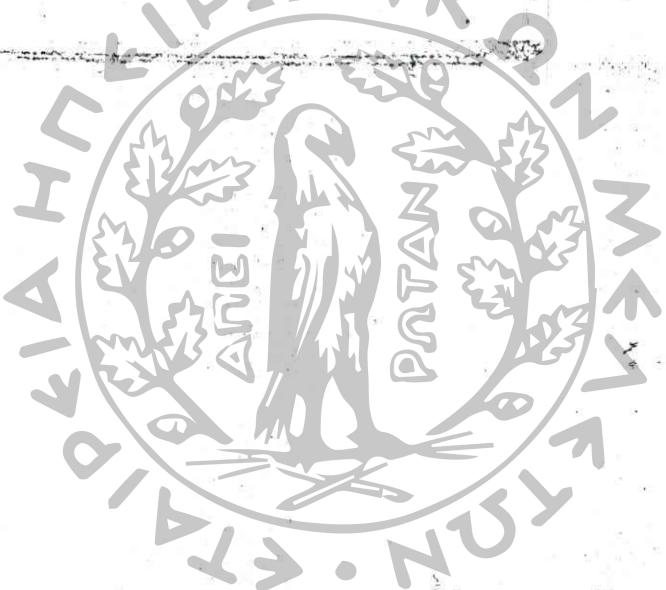
Τωσ τώρ ειπολεγει εύπει αύτοις τους
μουμένες, τεντίνει, σεν παρέι λόγω
κρηπιδολογίας δημόσιο για σωτήριο των
μητρό χωραρίων πιά σημάνει ναι περιβο-
λογικούς, τωσ γεροβλευ, διεγένει, για
των δικαιωμάτων πιά αύτοις των γραφικών,
τωσ δει παρεινεγκει ναι διαβάζων.

Απαλήγωντες μ' θαρρούν αύτοις των
τερπιζοντων, πανούσιδων μ' αὔξελον λαβήσιον
αὔξεσ από διάσημες ναι πατές, διαβάζοντες αὔξε-
σην μετρι μ' είναι εισαγεγελείνετερ ναι την
τερψίευσα, ολέ πατές, μενοραγχούσε, αύτοις
διερροτών, πιά το δεχτί το νικότερη
"Σταυρέ, λαύδε ποι!" Αρχοτες από διάσημες
Το δεχτί αὔξεσ τον σταυρό εισάγων! *

— "Σταυρέ, λαύδε ποι!" Είσενεγειαπέ μ' είμι
Το δεχτί αὔξεσ τον σταυρό εισάγων... .

— Οχι, περιγγάρεις! το δεχτί αὔξεσ
εισάγων.

Φένετε από διάσημες πιά δεχτί.

6

“Όχι, φυστί, ταύτην! Το δευτέριο στόιχο πεπάντες,
Ενώ παρέβαλε με την πόρτα της συγκέντρωσης, με
όσον ότι μετατρέψει στη δική του πορεία να τον
νομοθετήσει ως άρχοντα της Επαρχίας της Λαζαρίδης,
στον στόιχο αναστολής, την παρασκευήν της ημέρας,
με την παρασκευήν της παρασκευής της ημέρας
παρασκευής προ: Γεννησός, Ιωάννης και
Παύλος.

“Αγα! (στο δεύτερο) ναι το δευτέριο είναι
την ογδόντα, τούρην γεννησός λόγο στάντες.

“Αγα!

Κι εγαντίς σ' θα φάγη.

“Βασίλη,

Οι δεύτεροι

“Βασίλη,

Κι εγαντίς

“Ταΐζεις,

Οι δεύτεροι

“Ταΐζεις,

Κι εγαντίς

“Χειρόλογος,

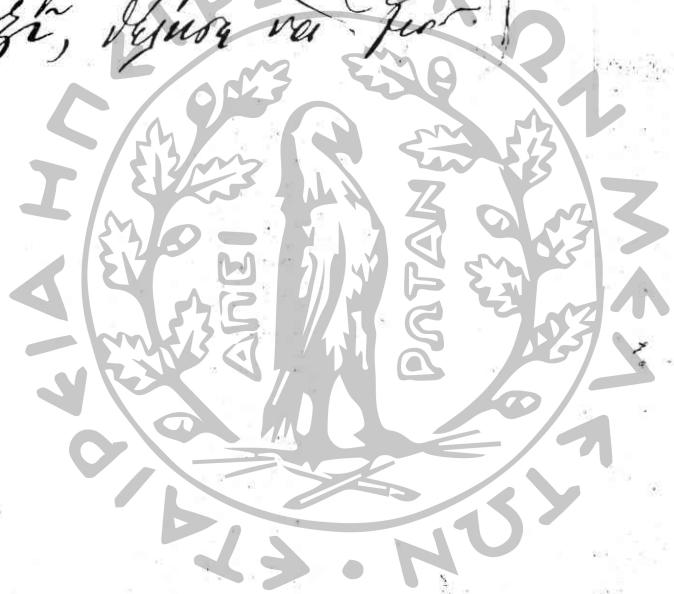
Οι δεύτεροι

- "Síglas
 Ks' apus
 "E ipso,
 Oe Síglas
 "E ipso,
 Id' apus.
 "Tula,
 Oe Síglas
 "Tula,
 Ks' apus.
 "Hla,
 Oe Síglas
 "Hla,
 Ks' apus.
 "Vila,
 Oe Síglas
 "Vila,
 Ks' apus.
~~"Kota~~, "Vila,
 Oe Síglas
~~"Kota~~, "Vila,
 Ks' apus

- 8
- "Kolover
"Salvers" fomt z'cypbora)
  - "De Sámonayos
  - "Ačibor" "Kolover,"
Ki'q'uis
  - "Maihíci" (eintz "jeypbora")
Or Sámonayos
  - "A'abdei"
Ki'q'uis
  - "Mv"
Or Sámonayos
  - "Nó"
Ki'q'uis.
  - "Nv"
Or Sámonayos
  - "A' Nv"
Ki'q'uis
  - "Zi"
Or Sámonayos
  - "Zi T"
Ki'q'uis
  - Ay' Vn' mraohwao'osura fuet Koyabé
eimó lo eýea us lo zí, deñor na jost

meiros o' Sámonas, eir ríxer ló dreyt aðeiro o' fí.
All' eis' o'jous ujw m' n' aðeiro þur ríxer
ló dreyt aðeiro o' fí. Ói' aðjor hótt
ló ríxer; ðjós o' náðar, aðjós o' fí, ur
aðjós o' wí.

Tó li aðjor ola nafn o' Seppiðs fí hér
bíggja, ni' eiquz róvætu í fíð bígga, hér ola
dixitumur í eign aðo hér uppmæriður desibær
fíur o' Sámonas fí, það laðvæða með aðgildi
u aðeiri þur:

"Xé, da' wí fíjot mai y' eitlo oðámuur
o' Sámonas o' eitlo ló yípi!"

Aðor ðjós o' Sámonas ló fí o' fí oða Sepp
meiros fíðumóður:

"Ómico,"

"Ómico"

Ki' eiquz z' ló dreyt aðeiro o' ómico.

"Ómico"

O' Sámonas

"Ómico"

þi' eiquz

- "Ωνί", οἱ δάσοντες
- "Ρώνι", οἱ ἄρνες
- "Σίριπης", (αὐτή σύγχρονη)
- οἱ δάσοντες
- "Σίριπης", οἱ ἄρνες
- "Τάνι", οἱ δάσοντες
- "Τανί", οἱ ἄρνες
- "Βίρησο", οἱ δάσοντες
- "Βίρησο", οἱ ἄρνες
- "Φέσι", οἱ δάσοντες
- "Φέσι", οἱ ἄρνες
- "Χί", οἱ δάσοντες

- "χί",
  - κι' είμισ
  - "ψί",
    - οι δάσους
    - "ψί",
      - κι' είμισ.
      - "λί λ' πύρα",
        - ο δάσους
        - "λί λ' πύρα",
          - κι' είμισ.

Όταν φίλαρη στ' ω πύρα, εινοσόδειος
 ήταν ανθρώποι των δέγκτων, στην βεζούνη
 την, των οποίων τοντον ναι γιαντόδειοιν
 πάγε αι φετιν δέγκτων πει τήν την δευτα.
 Τηνι διαμορφώντα, μαζί στην είχαν τα δέγκτων
 τους εινοσόδειοιν στ' ω πύρα.

Τότερα πας αργιτε τους αιρεφτούσ :

- "τερε",
  - οι δάσους
  - "τερε, με είμισ
  - ~~τερε~~ — "τε ναι με είμισ.

(13) 12

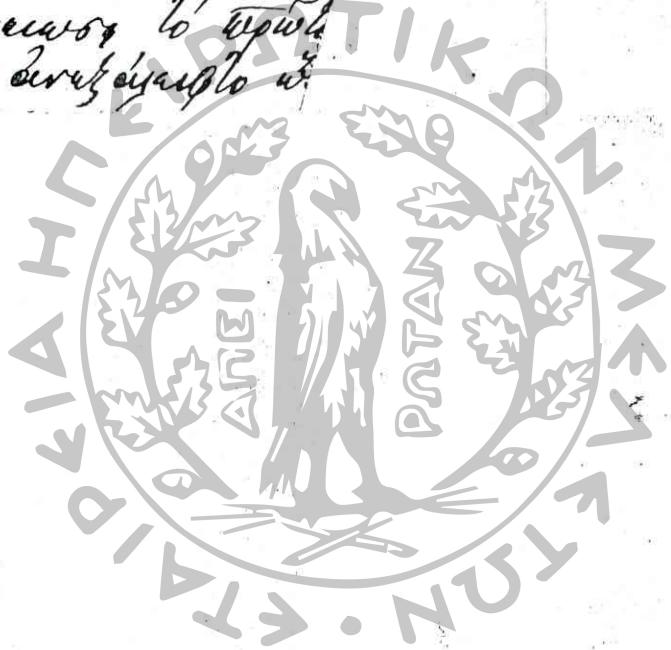

- "Eglo",
Ksi' epus.
- "Oglo",
Or Saborayos
- "Oglu",
Idi' epus.
- "Gorod",
Or Saborayos
- "Gorod",
Ksi' epus.
- "Gorod",
Or Saborayos
- "Gorod",
Ksi' epus.

Nel terejupon wate lir dixpus. Or
 Puppos ni' o Miskos n'yan lo dixpus o
 iwas ob 7 ni' o ayas ob 8, ni'
 o Saborayos los iwas los p'ebulz. I'ndia u.
 lor ayor lor adepe fu' hin leppa o tigre
 mas'epus, wi' war biyos rei. Baréip:

- "Wx! Wx! Cox!"

"Elos e'yxra uai l'ajewos lo apul
 p'ebulpa, was p'ewans sur'ebulpa u."

aceo hir perijen peor, mai da perior v̄ wōō r̄a wedior,
mai pi' īwār̄ rei perior l̄or' dā'or̄o mai l̄or'
perijenale, o'wāz i'gōr̄ r̄a perior l̄or' ū'or̄o, mi'gōr̄
eg'or̄o rei perior mai l̄or' Poujyoro.

H' eñigasí juav, w' pueyilgas élmas xócoras
owó juves, égor tuo' eltar woxó Yeworu, tix' uo
cirkuyes pueyus. Eltar duxasí puey, ówos hín
égye ó Koopas los Xoxocot juav, wólywos juav ópia
-ta lopd lóla mog'los r'ra fiaxam, pueyuela,
puey libtawer w' la lóla ols d'ri fiaxam o'sor es
Yoránes r'ra fiaxam pueyuela. H' eñigasí juav, jk
ya, jk' bonduos woxó uai malípawon r'ra fiax
pueyuela si jk' bapawá ojo lo' a'gabiblo, r'ra o
ayos "mecu" amíprios juves r'ra lo' fiaxam, uo
olos malípawu ueráos lóy r'ra lo' fiaxam, los émara
o' óbos los Iacuajoy r'ra lo' juapuoy, olan égye q'fia

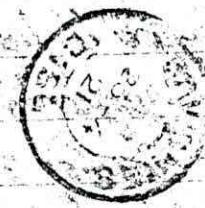
Tó feroupe, wíw pás cónsigo o báiongos posibl
cónsigo buntiños d'at. T'wáiz abu aila, t'wáiz abu aila, t'wáiz abu aila.
Oya d'el l'orrel faran cónsigo vas, ótew d'el d'z'igela
práduga, n'ótar das vas v'v'v'as vas v'v'v'as, n'v'v'v'as
v'v'v'as n' v'v'v'as v'v'v'as v'v'v'as! Agolé! T'
v'v'v'as v'v'v'as v'v'v'as v'v'v'as!

І. Аксюбовіч.

Monts de la Petite Suisse

Philibert Le Léger dit
Monsieur Philibert, horloger (Oise)
Montreuil-Bellay, horloger (Oise)
Voie de Paris - France

(3)

ΤΑ ΕΡΗΜΑ ΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Ιταν Ἀπρίλης μήνας, πρώτη ἑδησμάδικ, ὥστερα ἀπό τὰ πασκαλέγιορτα, κι' δ' δάσκαλός μας δ. Παπ'-Αντριάς, μελονδοτικίνονταν θυμωμένος, γιατὶ εἰχαμι δέκα μέρες διακοπές, μᾶς ἔδιγαλε ἀπό τὸν νάρθηκα τῆς Ἐκκλησίας, δους είταν στημένο τὸ Σκολειό μας δλον τὸν χειμώνα καὶ μᾶς ἔδιαλε στὸ χλοῖσμένο οὐπαθρο, κατώ ἀπό αἰώνοχρον δένδρο, κι' ἐκεὶ θὰ μᾶς «ἔδιαβαζε» δλο τὸ καλοκαΐρι.

Ἄλγω «θὰ μᾶς ἔδιαβαζε» κι' δχι «θὰ μᾶς ἔδιδαχνε», γιατὶ δλη του ἡ διδασκαλία περιωρίζονταν στὴν ἀνάγνωση μόνον, χωρὶς νὲ μᾶς ἔξηγάη τίποτε, ἀλλὰ κι' ἀν ηθελε νὰ μᾶς ἔξηγήσῃ τὰ κείμενα, ποὺ μᾶς «ἔδιαβαζε», δὲν ήξερε δ ἄνθρωπος!

Είμαστε τὸ δλον πέντε μαθητούρια τότε: «Ἐγώ: ἔνας, δ. Αναστάσης ἀπό τὴν Τσερκοβίτσα: δυό, δ. Γιάννης, δ λεγόμενος Γκουρεγάννης: τρεῖς, δ. Μήτρος, δ λεγόμενος Μάχης: τέσσαρες, κι' δ. Γιώργος, τὸ παιδὶ τοῦ Παπ'-Αντριά, τοῦ δασκάλου μας: πέντε. Τὸν Γιώργο τὸν λέγαμι συχνότερα «Δισολάγγονο» κατὰ παράφραση τῆς λαϊκῆς παρομίας: «Παπᾶ παιδὶ Διαόλου ἀγγόνι».

Ο καθένας μας ἀποτελοῦσε κι' ιδιαίτερη τάξη, ὥστε τὸ δπατθριο Σκολειό μας είχε πέντε τάξεις ἐκείνη τὴν χρονιά, καθὼς θέχε δέκα πέντε, ἀν μπορούστε νάχη δέκαπέντε μαθητούρια.

Τὰ βιβλία μας είταν: ἔνα: μιὰ κοκκάλα ἀπό πλάτη γιδιοῦ ἢ προσάτου, δους είταν γραμμένα χειρόγραφα τὰ εἰκοσι: τέσσαρα γράμματα τῆς ἀλφαρήτας, ἢ ἀλφαρήτα ἀνακατωμένη: «αω, βψ, γχ, δφ, ευ, ζτ, ησ, θρ, ιπ, χο, λδ, μγ,» κι' οἱ δέκα ἀριθμοὶ δυό: τὰ «Πινακίδια» χειρόγραφη φυλλάδια, μὲ τὸ φαλμόν τοῦ Δαυΐδ «Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον» ποῦ ἔχρησίμευε ὡς συλλαβισματάρι, τρία: τὸ «Οχτωήχι» καὶ τέσσαρα: τὸ «Ψαλτήρι». Κάθε βιβλίο ἀπ' αὐτά, μαζὶ μὲ τὴν κοκκάλα, είχαμι ἔξαρτημένο μ' ἔναν σπάγγο ἔνα «δειχνί», ἦτοι ἔνα λειανό δύλο σὲ σχῆμα κοντυλοφόρου, ποῦ δείχναμε μ' αὐτὸ ἐκείνα ποῦ διαβάζαμε, γιατὶ νὰ εύκολαίνωμε τὴν ὁπτικὴ γραμμή τοῦ ματιοῦ μας.

Ἐγώ είμουν στὴν μεγαλύτερη τάξη, στὴν πρώτη, γιατὶ δ' δάσκα-

λός μας μετροῦσσε ἀνάποδα τές τάξες, καὶ θρίσκομουν πέρα ἀπὸ τὴν μέση τοῦ Ψαλτηρίου, καὶ δὲν μοῦ χρειάζονταν παρὰ λίγος καιρὸς ἀκόμα νὰ τὸ τελειώσω καὶ νὰ σκολάσω τὰ «Γράμματα!» Κάθε Σάββατο δύμως καὶ κάθε παραμονή ἀλλης γιορτῆς, χώρια ἀπὸ τές Κυρ ακές διάβαζα καὶ τὸ «Ἀπόστολο» τῆς ήμέρας, ποῦ θὰ ἔψαλλα στὴν λειτουργιά. «Ο Ἀναστάσης είταν στὴν δεύτερη, καὶ μόλις εἰγές μπῆ κι» αὐτός στὸ «Ψαλτήρι». «Ο Γιάννης στὴν τρίτη καὶ κόριευσε νὰ φτάσῃ στὴν μέση τοῦ «Οχταηχιοῦ». «Ο Μῆτρος στὴν τέταρτη, καὶ μόλις είχε μπῆ στ· «Οχτωήχι» καὶ μεθανεῖς ἀπ’ ἔξω τὸ: «τὸς ἐσπειρινάς ήμῶν εὐχάς πρόσδεξε ἀγιε...» κι’ διιδργος στὴν πλειό κατώτερη, γιατὶ θρίσκονταν ἀκόμα στὰ «Πινακίδια».

«Ο Πιεπ·» Αντριάς, διάσκαλός μας, γνήσιος διάσκαλος ἐκείνης τῆς μαύης καὶ σιτοτείνης ἐκπαιδευτικῆς ἐποχῆς, χωρὶς νὰ είγαι καλύτερος ἢ χειρότερος ἀπὸ κάνενα συνέδερφο του, δχι δέδαια στές γνῶμες καὶ στὴν μάθηση, ἀλλὰ στὴν παιδαγωγικὴ μόρφωση, τὴν ἀνύπαρχη τότε στὸν τόπο μας, είταν ἔνα είδος δεσμωτοφύλακας γιὰ τὴν κοινωνία καὶ γιὰ μᾶς τοὺς μαθητάδες ἔνα είδος δήμιος, γιατὶ πιετεύαμε διτὶ διάσκαλος είχε τὸ δικαίωμα τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θυνάτου ἀπάνω μας καὶ μποροῦσε νὰ μᾶς δέρνῃ, νὰ μᾶς φυλακίζῃ καὶ νὰ μαξ... σκοτόνη ἀκόμα! Είχε ἐξωρισμένο τὸ γέλοιο καὶ τὸ φειδίκια ἀπὸ τὰ χεῖλα του, καὶ φημίζονταν στὰ περίχωρά μας δλα ὥς καλός διάσκαλος, γιατὶ ἔδερνε ἀλύπητα κι’ ἐτιμωροῦσε ἀσυνείδητα, καὶ παρωμοιάζονταν στὴν παράλογη αὐτηρότητα μὲ τὸν διάσκαλο τὸν Καλτσόγια ἀπὸ τοῦ Γραμμένου, ἀλλ’ ἐκείνος είταν ὄνομαστός δχι μόνον γιὰ τὴν σκληρόκαρδη αὐτηρότητά του, ἐλλὰ καὶ γιὰ τὴν παιδεία του. Δὲν τὸν γνωρίζαμε κατὰ πρόσωπο τὸν φοβερὸν καὶ τρομερὸν Καλτσόγια, γιατὶ τὸ χωρί του είταν τρεῖς τέσσερες ώρες μακριά ἀπὸ τὸ δικό μας καὶ πέρα ἀπὸ τὸ ποτάμι, ἀλλ’ ἡ τρομαχτικὴ του φήμη μᾶς παρακολουθοῦσε ἀπὸ τὴν κούνια μας, κι’ διαν ἀκούγαμε Καλτσόγιαν ἐτρέμαμε.

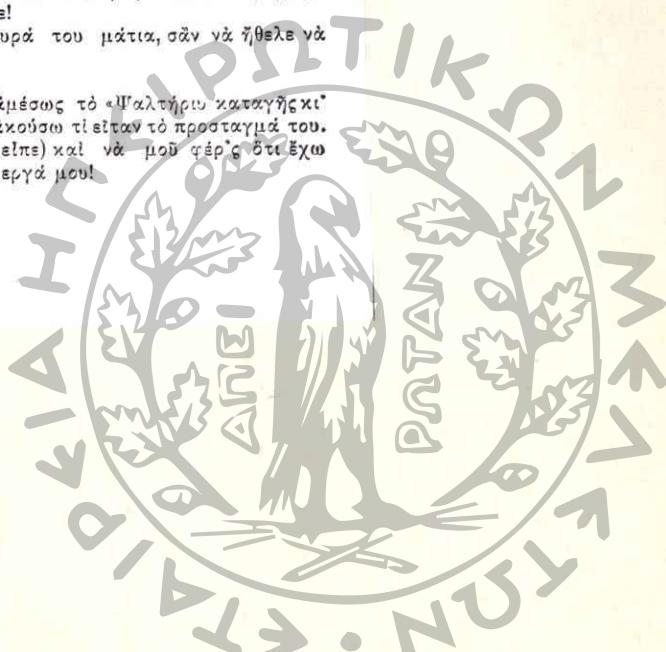
Ἐκείνη τὴν ήμέρα αἰστάνονταν μιὰ κατάφανη κι’ ἀκατανίκητη «λαομαρ·»ιαν διάσκαλός μας νὰ μᾶς τιμωρήσῃ, καὶ μὴ δλέποντας τ’ ἀγαπητιένα του κι’ ἀπαραίτητα «σύνεργον», δπως τάξις, δηλαδὴ τές δέργει, τὰ σουβλιά, τὸν φέλεκα, καὶ τὸ κρανίο ἀπὸ τὴν ὁστεοθήκη τοῦ κοιμητηρίου, γιατὶ τὰ είχε ἀφήσει κρεμασμένα στὸν τοίχο τοῦ νάρθηκα, δὲν μποροῦσε νὰ ἐμπιευστῇ θηριωδία. Γιὰ τὴν «γάνα» δὲν γένονταν λόγος, γιατὶ κάθε καλαμάρι είταν πρόχειρο γιὰ νὰ γονώσῃ δποιον κι’ ἀν γῆθελε!

Περίπετες ἀπάνω μας τὰ θλισμορά του μάτια, σὰν γὰ γῆθελε νὰ μᾶς φάγῃ μ’ αὐτά, καὶ τέλος:

— Σήμου!

μοῦ εἴπε ἐμένα κι’ ἐγὼ πέταξα ἀμέσως τὸ «Ψαλτήριο καταγήγεκι» ἐσηκώθη αρθρός, περιμένοντας γ’ ἀκούσω τὶ είταν τὸ προσταγμά του.

— Νὰ πᾶς στὸν νάρθηκα (μοῦ εἶπε) καὶ νὰ μοῦ φέρεις διν ἔξω κρεμασμένα στὸν τοίχο.... τὰ σύνεργά μου!

Πειτάχηκα σάνι άστραπή στήν έκκλησιά, τήν δνοιξα, πήρα τήν σκάλα τῶν καντηλιών, βγῆκα στὸν νάρθηκα, ἀνέβηκα τὰ σκαλίδια τῆς σκάλας, γιὰ νὰ φτάσω, ἐπειδὴ εἰταν φηλά, κι' ἀρχια νὰ ξεκρεμῷ ἵνα-ένα τὰ δασκαλούνεργα: τές δέργες, τὰ συσβλιά, τὸν φέλεκα, κ.λ. ὅταν ἔφτασα στὸ δασαρχο καΐναλο μὲ τὴν κομιμένη μύτη του, μὲ τ' ἀχείλα δόντια του, μὲ τές δαθιές ματότρεπές του, ἀρχια νὰ τρέμω, καὶ μολονότι προσπαθοῦσα νὰ πνίξω τὸ φόδο μου, ἀλλὰ δὲν μπόρεσα.....

Μου φάνηκε δτι: ἔζωντάνεψε ἐκεῖνο τὸ πεθαμένο κεφάλι, κι' διπως εἶται: ξεσκελεθρεμένο, ρίχτηκε ἀπάνω μου νὰ μὲ φάγῃ! Τι ἀλλο ἔγε νε նտερα δὲν κατάλαβα, κι' ἔνοιωσα τὸν ἔσυντό μου, δταν μ' ἔδεσχαν τὰ παιδιά μὲ νερὸ κι' ἀνοιξα τὰ μάτια μου, σάν νάρχομουν ἀπὸ τὸν Κάτω-Κόρμο. Εύτυχος δὲν τῷχε μάθει ἡ μάνα μου, γιατὶ δ Παπ·-Αντριάδης, δ δάσκαλός μας, μᾶς εἶπε μήν τούχη καὶ τὸ πνῦμα τὶ ἔχω πάθει, γιατὶ ἀλλοιμονο τὶ θὰ παθαίνεμε!

Τὰ «διδασκαλικό σύνεργα», ἀπαίσια δργανα καὶ ἐμβλήματα έδρ-βαρης καὶ κακούργας παιδαγωγικῆς ἐκείνης τῆς ἐποχῆς, ἐκρεμάστηκαν στὸν κορμὸ τοῦ ὑπέρψηλου δέντρου, ποδὶ ἡσκιούνε μὲ τὰ πολλὰ κοι πολύφυλλα κλωνάρια του τὸ διπαθήριο Σχολειό μας, κι' δστερα ἀτ' αὐτὸ δρχιε ἡ «ἡμεροήσια διάταξη», δηλαδὴ ἡ ἔξτασις τῶν μαθημάτων μας.

Πρώτοι ἔξεταστηκα ἔγω. Είπα ἀπ' ἔχω δλον τὸν φαλμό, ποδ εἰχα μάθημα, χωρὶς νὰ κάνω κανένα λάθος. Κατάλαβα δμως δτι ζητοῦσε νὰ μοδ δρῆ καποιο λάθος καὶ νὰ φανῇ δτι μοδ τὸ συμπαθάη, γιὰ νάρθωμε Ισια-Ισια γιὰ τὴν λυποθυμιά, ποδ μοδ ἐπροξένησαν τὰ «σύνεργά του». Συλλογίστηκε, συλλογίστηκε κι' δστερα μοδ εἴπε:

— Ξαναπέ το ἀκόμα μιὰ φορά!
Τοῦ τὸ ξινάειπα πάλε χωρὶς λάθος.

«Έκανας ἔνων μορφασμό, χωρὶς νὰ τὸ θέλη, γιὰ νὰ δείξῃ τήν δυσαρέσκειά του, κι' ἔπιασε τὸν Ἀναστάση.

·Αλλά κι' δ Ἀναστάσης τῷξερε καλά τὸ μάθημα του.....Νέα δυσαρέσκειε δ δάσκαλος!

Προσκαλεσε τὸν Γιάννη, γὰ ἔξεταστη, ἐλπίζοντας δτι αὐτὸς δὲν θὰ τῷξερε καλά τὸ μάθημα του, ἀλλὰ κι' δ Γιάννης τῷξερε καλά!

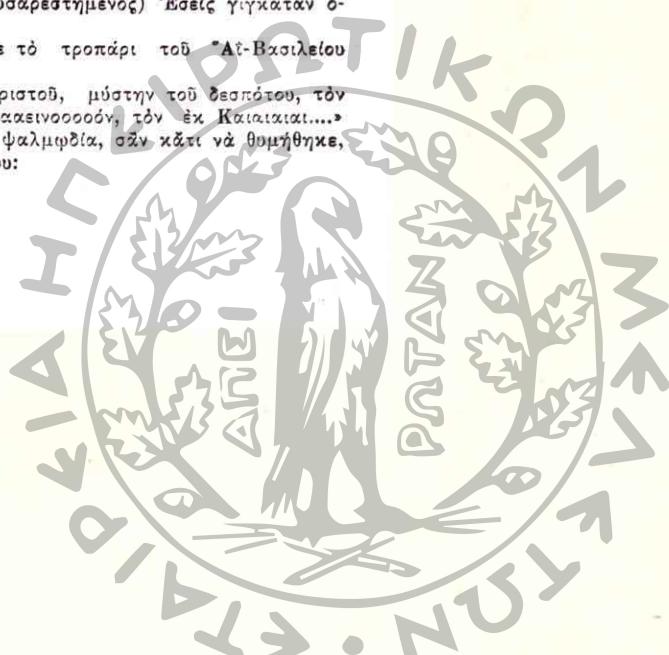
Προσκαλεσε καὶ τὸν Μήτρο νὰ ἔξεταστη, ἀλλὰ κι' δ Μήτρος, ποδ δὲν τῷξερε πολὺ συχνὰ τὸ μάθημα του, καὶ τές ἔρωγε στὰ χέρια μὲ τὴν δέργα ἀλύπητα, τῷξερε καλά ἐκείνη τὴν ἡμέρα!

— Τὶ πάθαταν! (Μᾶς εἶπε δυσαρεστημένος) ·Εσεὶς γίγκαταν δλοι σήμερα φωτιήρες!

·Η τελικαία λέξη τοῦ θύμισε τὸ τροπάρι τοῦ ·Ατ-Βασιλεου κι' δρχιε νὰ τὸ φάλλη:

·Τὸν οὐρανοφάντορα τοῦ Χριστοῦ, μύστην τοῦ δεσπότου, τὸν φωωωωωνστηγηγήρα τὸν φαααααινοοοοόγη, τὸν ἐκ Καιαιαιαι.....»

·Εκοψε ἀμέσως ἀπότομα τὴν φαλμψδια, σάν κατὶ νὰ θυμήθηκε, κι' εἴπε ιτόν Γιώργο τὸ παιδί του:

— "Ελα κι" έσυ, μωρὲ δωπαρμένε γὰ τὸ ξέρ' ἡ σχι;
Ο Γιώργος πήγε κοντά του μὲ τὴν χειρόγραφη φυλλάδα τῶν «Πινακιδιῶν» στὸ χέρι, κι' ἀρχισε νὰ λέγῃ τὸ μάθημά του, Εἶπε πεντέξι ἀρᾶδες καλά, κι' θετερα σὲ μᾶλλον γριοματιὰ τοῦ πατέρα του, κούμπιασε, τάχκασε καὶ στάθηκε! Κακόμοιρε Γιώργο, τί σοῦμελλε.

— Πέξ παρακάτω!

Ρέκαξε ἄγρια δ δάσκαλος πατέρας του, ἀλλ' δ καινούρνος δ Γιώργος, μέ τὸ γκύρλωμα τῶν ματιῶν του, τάπόχασε καὶ στάθηκε ἀφωνος σᾶν ξόανο.

— Παρακάτω!

Ρυάστηκε σᾶν θηρίο ἄγρια δ δάσκαλος, ἀλλὰ κόκκαλο δ Γιώργος!

Τότε σηκώθηκε τὸν ἀρπαξε τὸν Γιώργο ἀπὸ τὸν σήκωσε φῆλα, τὸν ἀπόλυτον, σᾶν ἀσκὶ καταγῆν, κι' ἀρχισε νὰ τὸν δέρνῃ ἀλύπητα, ἀλλ' δ Γιώργος τὰ εἰχε πανηγύρια αὐτά.

Ἐκείνη τὴν ὥρα περνοῦσας ἀπὸ τὸ σκολειό μας ἔνας γέροντας τοῦ χωριοῦ, δ Λώλης καὶ βλέποντας τὸν δάσκαλο νὰ δέρῃ τὸ παιδί του, ἐνθουσιάστηκε, φωνάζοντας:

— Νά, δάσκαλος μιὰ φερά! Αὐτός είνε δάσκαλος, κι' σχι δ Δημήτρης δ Πάσκος στὴν Κρετούνιτσα, ποῦ παιζεῖ τὸ «πηδηχτό» μὲ τὰ μαθητούρια του! Καλὰ ἔκανε καὶ τὸν ἔπαφαν. Τὰ παιδιά δὲν θέλουν δέρα καὶ θάρρος! Θέλουν ξύλο κι' ἄγριεμα. Ἀλλιώτικα δὲν μαθαίνουν γράμματα καὶ μένουν γκαβά! Μόνον τὸ ξύλο μαθαίνει τὰ παιδιά γράμματα, γιατὶ είναι βγαλμένο ἀπὸ τὸν Παράδεισο!

Τὰ λόγια τοῦ γέρο-Λώλη ἐγκάρδιωσαν πλειότερο τὸν δάσκαλο στὴν δασκαλική του θηριωδία.

— Σήκοι, ἀπάνω!

Εἶπε στὸν δύστυχο τὸν Γιώργο.

Ο Γιώργος σηκώθηκε, ἀγαλισθητος, σᾶν νὰ είται μηχανή.

— Σύρε καὶ στάσου μ' ἔνα ποδάρι στὴν ρίζα τοῦ δέντρου, καὶ σταύρωσε τὰ χέρια σου.

Πῆγε καὶ στάθηκε μ' ἔνα ποδάρι στὴν ρίζα τοῦ δέντρου καὶ σταύρωσε τὰ χέρια του, ἐνῷ ἀρχισαν ἀπὸ κάτω νὰ τὸν μαζεύουν τὰ μυρμήγκια.

Τοιτερα ἀπὸ λίγην ὥρα, ποῦ δ Γιώργος, κουραζόμενος, ἀλλαζε κρυψά τὸ στεκούμενο ποδάρι, γύρισε πρὸς ἐμένα δ δάσκαλος καὶ ποῦ είπε:

— Σήκου, καὶ μουντζούρωσέ τον!

Σηκώθηκα, ἔβγαλα τὸ στουπί, ποῦ είχα μέσα στὸ καλαμάρι μου κι' ἔκανα τὸν Γιώργο τέλειο ἀράπη. Τ' ἀλλα τὰ παιδιά, ἀν καὶ τὸν συμπονεῦσαν τὸν καΐμενο, βλέποντάς τον δμως ἔται μαῦρο, δὲν μποροῦσαν νὰ πνίξουν τὰ γέλοια, ποῦ τοὺς ἔβγαιναν μέσα ἀπὸ τὰ φιλοκάρδια τους.

Τοιτερα μᾶς εἶπε δ δάσκαλος δλωνῶν:

— Φτύστο τὸν δλοι.

Πήγαμε και οι τέσσερες και τὸν φτύσαμε, χωρίς νὰ θέλωμε.

— Ἀκόμια μιὰ φορά!

Μᾶς πρόσταξε δὲ δάσκαλος.

Τὸν φτύσαμε και δεύτερη φορά.

— Κι' ἀεράμα μιὰ!

Μᾶς ξανίστης.

Τὸν φτύσαμε και τρίτη φορά!

Ο γέρο-ιώλης κύπταζε ἀπὸ μακριὰ κι' εὐφραίνονταν ἡ φυχὴ του, ποῦ διώθηκε τὸ χωριό μας νάχη τέτοιον σπουδαῖον δάσκαλο κι' ἔλεγε:

Ἄγτός εἰς δάσκαλος! Ετοι πρέπει νάναι οι δασκάλοι. Πρέπει νὰ τρῶν τὸ κριάς τῶν παιδιῶν και νὰ τοὺς ἀφίνουν μόνον τὸ πετοὶ και τὰ κόκκια. Αχ! δὲ μαῦρος νὰ είχα στὸν καιρό μου ἔναν τέτοιον δάσκαλο, θὰ γένομουν φωστήρας! Νά είχα ἔνα ἀγγόνι σ' ἥλικια νὰ τίστελνα σ' αὐτὸν τὸν δάσκαλο, τὶ γράμματα, ποῦ θὰ μάθαινε!

Ο μαῦρος; δ Γιώργος, ἔκει ποῦ στέκονταν, στὸ ἔνα τὸ πόδι, μὲ τὰ μάτια κιεισμένα και μὲ τὰ μοῦτρα μουντζουρωμένα και γεμάτα σαλία, ηρουσε τὴν συμμετοχὴ τοῦ γέρο-Ιώλη στὸ δάσκαλομαθητικὸ δράμα, μουρμούρισε κάτι, και τῷρχονταν νὰ πεταχτῇ και νὰ τὸν πιάσῃ ἀπὸ τὸν λαιμὸ τὸν κακόγερο, ἀλλ' ἔλα ποῦ βρίσκονταν αἰχμάλωτος και δὲν μποροῦσε νὰ κινηθῇ, γιατὶ είταν ρίζωμένη στὸ μυαλὸ τῶν μαθητάδων ἡ ίδεα δι τὸ δάσκαλος είταν αὐτοκράτορας τοῦ Σκολειοῦ, και κύριος τῆς ζωῆς τους.

— Υστερα πάλε ἀπὸ κάμπωση ὥρα, ποῦ στέκονταν δ Γιώργος ἀκόμα στὸ ἔνα πόδι, μουντζουρωμένος και καταφυμένος, μὲ τὰ μυρμήγκια στὰ γυμνά ποδάρια του και στὸ κορμὶ του, κι' είχαν μαζωθῆ οι μυῖες στὸ πρόσωπό του, σὰν σὲ φωφίμι, σὰν νὰ χόρτασε δ δάσκαλος ἀπὸ τὴν τιμωρία τοῦ παιδειοῦ του, τοῦ εἰπε:

— Αε! γιρεμίσου!

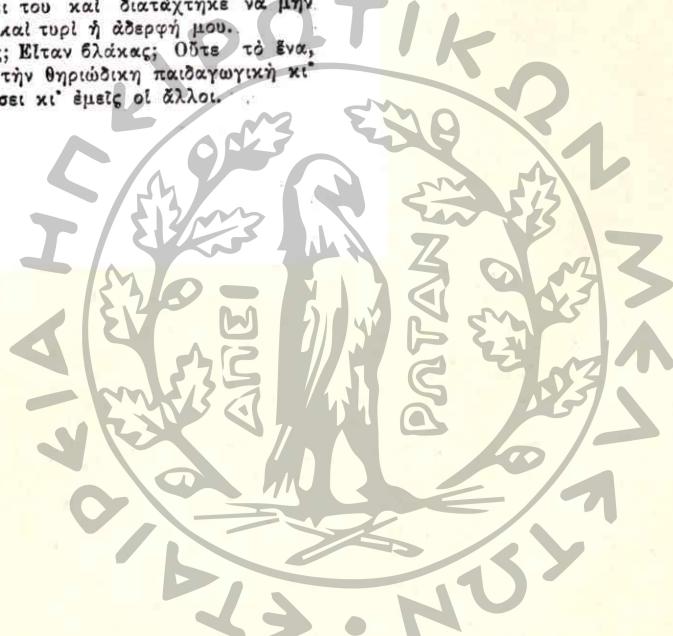
Κι' ἔτειδὴ δ Γιώργος δὲν κατάλαβε τὶ ἐννοῦσε δ δάσκαλος μὲ τὸ:

— «Αε! γιρεμίσου!-δν ἐσήμαινε δι τὴν ἔχη λήξει ἡ τιμωρία του, ἢ δὲν ἔπειπε νὰ πάγη ἀληθινά νὰ πέσῃ στὸ γκρεμό, ποῦ είταν ἔκει κοντά, στέκονταν διέσουλος και δὲν ἤξερε τὶ νὰ κάνῃ, δι τὸ δάσκαλος τὸν ἔνγαλε ἀπὸ τὴν ἀπορία, μὲ παντέξι χτυπήματα, λέγοντάς του:

— Ξεκουμπίσου σ' ἔνα σπίτι νὰ νιφτήσῃ! Τὶ μοῦ στέκεσαι, σὰν γυφτόγαμπρες;

Κι' ἔτοι δ καϊμένος δ Γιώργος πῆγε τρέχοντας στὸ σιμαντινώτερο σπίτι, νίφτηρε και γύρισε πίσω εὐχαριστημένος, ποῦ ἔληξαν τὰ δάσανά του ἵκενην τὴν ἡμέρα τόσον φτηνά. Τὸ μεσημέρι σμιν πῆγε διεμένος πιστάγκωνα στὸ σπίτι του και διατάχτηκε νὰ μὴν φάγη, ἀλλὰ τοῦ ἔσωκε κρυφά φωμὶ και τυρὶ ἡ ἀδερφὴ μου.

Είταν ἀναίστητο παιδὶ δ Γιώργος; Είταν βλάκας; Οὗτα τὸ ἔνα, οὗτε τὸ ἄλλο. «Ἐσυνήθισε σ' αὐτήν τὴν θηριώδικη παιδαγωγικὴ κι' ἀποχτηνώθηκε, διως είχαμε συνηθίσει κι' ἐμεῖς οι ἄλλοι.

Ἐνομίζαμε δτι ή σωματική τιμωρία κι' διάγριος δασκαλικός τρόπος είταν ἀναγκαῖα για νὰ μπορέσωμε νὰ μάθωμε τὰ «ἔρημα τὰ γράμματα», κι' ἀν δ δάσκαλός μας ἔδερνε πλειότερο τὸ παιδί του ἀπὸ μᾶς καὶ τὸ τιμωροῦσε μ' ἀλλες τιμωρίες πάλι πλειότερο ἀπὸ μᾶς, τῶδερνε καὶ τὸ τιμωροῦσε ἀπὸ ἐνδιαφέρον κι' ἀπὸ πατρική στοργή! Τέτοια είταν τότε καὶ τῶν δασκάλων καὶ τῶν γονέων ἡ γενική ἀντίληψις! Ἐνόμιζαν καὶ οἱ μὲν καὶ οἱ δὲ δτι μὲ τὸ δασκαλόθα κατώρθωναν νὰ μάθουν πλειότερα γράμματα τὰ παιδιά, ἐνῷ γένονταν δὲ τὸ ἐνάντιο!

Τὴν ἀλλη μέρα πάλι δὲν ἤξερε τὸ μάθημα δ Γιώργος ἀπ' ἕξω, κι' ἐπακαλούθησε προσγωγὴ τῆς τιμωρίας. Μπῆκε σ' ἐνέργεια τὸ σουβλί: ἔνα ξύλο μὲ δυό σουβλερές μύτες ἀπὸ τὴν μιὰ τὴν ἄκρη κι' ἀπὸ τὴν ἄλλην, τοῦ τύβαλε δ δάσκαλος μέσα στὸ στόμα, στηρίζοντάς το στὸ ένα μάγουλο καὶ στὸ ἄλλο δριζόντεια!

Κολοσσός διπομονῆς δ Γιώργος! Δὲν ἔθηκε ταπισούδια. Πέρασε καὶ τὸν Ιώδη στὴν διπομονή. Υπόφερνε, υπόφερνε καὶ τίδερε μόνος του.

Τὸ μεσημέρι ἔγγικε τὸ σουβλί ἀπὸ τὸ στόμα του, κι' ἔφαγε κατὰ τὰ συνηθισμένα χρυφά, καθὼς καὶ τὸ βράδυ.

Ἐημέρωσε καὶ η ἀλλη η μέρα, η τρίτη τῶν παθῶν τοῦ καϊμένου τοῦ Γιώργου. Πάλι διστυχής, παρουσιαζόμενος νὰ πῇ τὸ μάθημά του, τῶχασε καὶ δὲν μποροῦσε νὰ πῇ λέξη!

Φωτιά δ πατέρας του δ δάσκαλος!

— Στὸν φέλεκα!

Ἐμούγκρισε, κι' ἀμέσως ἀρπάξε τὸ φονερὸ δασανιστήριο, ποὺ είταν κρεμασμένο στὸν κορμὸν τοῦ δέντρου, καὶ τὸν πέρασε στὰ ποδάρια τοῦ Γιώργου, κι' ἐνῷ τὸν ἔσφιγγα μὲ τὸ ζερδί του χέρι, τὸν χυτοῦσε μὲ τὸ δεξὶ στὰ ποδάρια κι' ἔσπαξε ἀράδα τές βέργες!

Βάσταξε μιὰ δέργα δ Γιώργος, βάσταξε δυό, τρεῖς, πέντε, κι' διστερα δρχίσε νὰ φωνάξῃ γερά:

— Μή μὲ διαρρής διδικαί! Δὲν μπορῶ νὰ τὰ μάθω τὰ ἔρημα

Γράμματα!

Κι' ἐπάναλαβε αὐτές τές φράσες πολλές φορές.

Τότε δ δάσκαλος ἐχαλάρωσε τὸν φέλεκα καὶ τὸν ἔθηγαλε ἀπὸ τὰ ποδάρια τοῦ Γιώργου. Εἰπαμε μέσα μας:

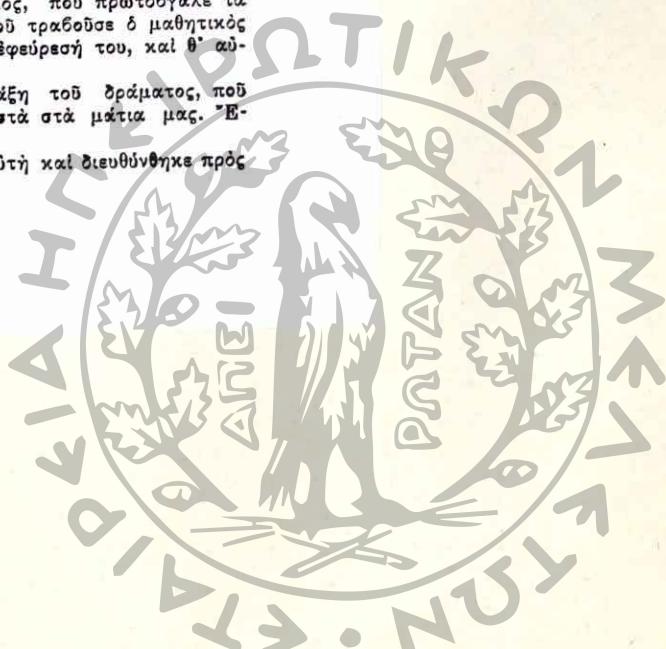
— Δέξα σοι δ Θεός! Επελειωσα τὰ δάσανά του.

Τὸν συμπονοῦσε διαρδιά μας, ἀλλὰ τὸ μποροῦσαμε νὰ τοῦ κάνωμε; Μήπως κι' ἔμεις οἱ ἄλλοι δὲν εἰμαστε διμοισταθοὶ του; Μήπως δὲν εἰμαστε διποκείμενοι στὰ δασανιστήρια τῶν Γραμμάτων;

“Ω! Δὲν μποροῦσε ν' ἀναστηθῇ ἐ Κάδμος, ποὺ πρωτόδηγαλε τὰ Γράμματα, κι' ἔδειπε τὰ δασανιστήρια, ποὺ τραβοῦσε δ μαθητικός Κόσμος, θ' ἀναθεμάτιζε χωρὶς ἀλλο τὴν ἐφεύρεσή του, καὶ θ' αὐτοκτονοῦσε ἀπὸ τὴν λύπη του.

“Αλλ' διπολείπονται κι' η τελευταία πράξη τοῦ δράματος, ποδεύεται τὸν πραγματικότητα μπροστὰ στὰ μάτια μας. Επρεπε νὰ παιχτῇ κι' αὐτῇ.

“Ο δάσκαλος πῆρε τὸν Γιώργῳ ἀπὸ τ' αὐτῇ καὶ διευθύνθηκε πρὸς

τὴν ἐκκλησίαν. Τραβοῦσε γιὰ τὴν δύστεοθήκην, δπου είναι ἀνακομισμένα τὰ οἰκκαλα τῶν πεθαμένων τοῦ χωριοῦ. "Οταν δὲ Γιώργος κατάλαβε διὰ τὸν πήγαινε στὴν δύστεοθήκην, ἔμπηξε κατὶ ἀπελπιστικές φωνές, ποὺ μᾶς ἐρράγιε τὴν καρδιά. Τὸν θεωρούσαμε χαμένον πλειά! Τὸ δράδυ, κατὰ τὴν ιδέαν μας, θὰ τὸν ἕτρωγαν οἱ πεθαμένοι! Θέλεις νὰ τὸν σώσωμε, ἀλλὰ δὲν τολμεῖσαμε. Εἴχαμε φωνὴ ἑμεῖς μπροστά στὸ θηριό, ποὺ λέγονταν τότε δάσκαλος;

Σὲ λίγο, ἀφοῦ τὸν ἐκκεισε καλὰ στὴν δύστεοθήκη τὸν Γιώργο, γύρισε πίσω δὲ δάσκαλος στενοχωρημένος, διγιάσεις γιὰ τὴν τιμωρία τοῦ πατέλιον του, δισ γιατὶ δὲν μποροῦσε νὰ τὸν κάνῃ νὰ μάθῃ γράμματα. Μᾶς ἔξετασε ἐμᾶς τοὺς ἀλλυսκα καὶ ἔρριψε δλοὶ τὸ μάθημά μας, ἐνὶ τὸ Γιώργος ἐφύναζε στεντόρεια ἀπὸ τὴν δύστεοθήκη.

— Γλυτῶστε με ἀπὸ τοὺς πεθαμένους!

Δὲν μπορῶ νὰ μάθω τὰ ἑρηματα! γράμματα!

Καὶ τἀλεγει αὐτὰ τὰ λόγια καὶ τἀλεγει ίσως σαράντα φορές καὶ παραπάνω, χωρὶς νὰ συγκινηθῇ δάσκαλος διπατέρας του!

Κατὰ καλὺ του τύχη δμως τοῦ Γιώργου, περνοῦσε ἡ μάνα μου ἀπὸ ἔξω ἀπὸ τὴν ἐκκλησιά, ἐρχόμενη στὸ Σκολειό μας, κι ἀκεύοντας τέξ φωνές τοῦ Γιώργου, δὲν ἔχασε καιρό, μπῆκε ἀμέσως στὸν περίβολο τῆς ἐκκλησίας, ἀνοίξε τὴν δύστεοθήκη ποὺ είταν κλεισμένη γερά ἀπὸ ἔξω, τὸν ἐλευτέρωσε κι ἵστερα ἤρθε θυμωμένη φωτιά κι εἴπε τοῦ Παπᾶ· "Αντριά, τοῦ δάσκαλου μας:

— Παπᾶ! Παπᾶ! "Εγώ ἔκανα αὐτό τὸ Σκολειό, κι ἔγώ θὰ τὸ χαλάσω, ἀν ξοναβάλ' γέρ" στὰ παιδιά! "Οποιο θέλεις" δὲ μάθη γράμματα, κι ὅποιο θέλεις" δὲ μήν μάθη!

Καὶ γύρισε στὸ σπίτι θυμωμένη.

"Απ'" ἔκεινη τὴν ἡμέρα δὲ δάσκαλός μας δι Παπᾶ· "Αντριάς, φεβούμενος μήν παυτῇ ἀπὸ τὴν μητέρα μου, μαλάκωσε, χωρὶς νὰ τὸ θέλῃ, κι ἑμεῖς μαθαίναμε τὰ μαθήματα μας καλύτερα ἀπὸ πριν. Σὲ λίγες μέρες κατώρθωσε κι δι Γιώργος νὰ τελειώσῃ τὰ «Πινακίδια» καὶ νὰ μπῆ στ' Οχτωήχη.

"Αλλ" δὲ δάσκαλός μας δι Παπᾶ· "Αντριάς ἀπέδιδε δλην τὴν πρόσθο τοῦ Γιώργου του στὸ κλείσιμό του στὴν δύστεοθήκη!"

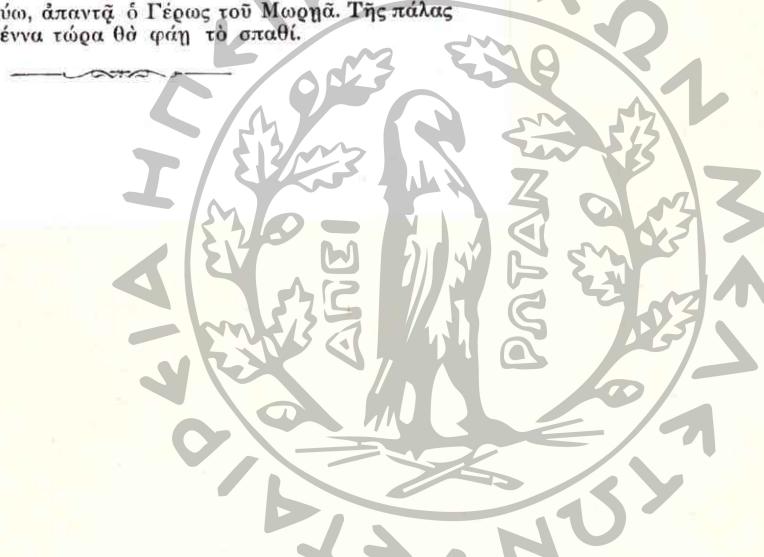
Σούλι 1916.

X. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

Ἐπισκεφθεὶς ποτε δι Μιαούλης τὸν Θεόδωρον Κολοκοτρώνην τὸν εἶδεν ἐργαζόμενον εἰς τὸν κῆπόν του.

— Τί κάμεις, Γέρο; Τί τὴν ἔκανες τὴν πάλα σου; ἔρωτῷ δι στόλαρχος.

— Δενδρικὰ φυτεύω, ἀπαντᾷ δι Γέρως τοῦ Μωρηᾶ. Τῆς πάλας βάλτης φίγανη. Ή πέννα τώρα θὰ φάγη τὸ σπαθί.

(4)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΙΓΑΡΙΔΗ

Τόμος Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗ

Η ΓΛΩΣΣΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Αφιερόνται στὸν Διευθυντὴν τοῦ Διδασκαλεῖου Ἰωαννίνων κ. Σπύρο. Σούρλαν

Μιὰ μέσα, ποὺ κάναμε σκολεὶδ κάτω ἀπὸ τὰ πολύαινώβια δέντρα τῆς Ἐκκλησίας τοῦ χωριοῦ μας, θεοτὴ μῆνα, ὁ δάσκαλός μας, ὁ Παπ' Ἀντοιᾶς, φάίνονταν, σᾶν ἀπίστευτο, ὅτι βούσκονταν στὸν καλό του Ἀγγελο, ποὺ μᾶς παρουσιάζονταν γιὰ περήπολο.... Ποιὸς ξέρει τὶ καὶ δὲν εἶνορο θὰ εἰχε ἵδει, ξημερόνοντας ἐκείνη τὴν ἡμέρα. Δὲν ἀγορούτταξε κάνενα μας, καὶ δὲν ἔδωκε τοὺς ταυτικοὺς φούσκους στὸ παιδί του, τὸν Γιώργο. Καὶ — θαῦμα θαυμάτων! — ποώτη φροδὸς βλέπα μετὸ προσωπὸ τοῦ γαληνεύμενο. Δὲν μᾶς φαίνονταν ἄσκημος, σᾶν πάντα, οὔτε φρόβιος, οὔτε μισητὸς κι ἔλπιζαμε ὅτι ἀπὸ κείνη τὴν ἡμέρα θ' ἀρχίζε, γιὰ μᾶς μιὰ καλύτερη ζωὴ.

Νοιώσαμε, σᾶν νὰ φύτοονε μέσα στὴν καρδιὰ μας μιὰ ὅρεξη, καὶ μιὰ ἀγάπη γιὰ τὸ Γράμματα, ποὺ δὲν τὴν εἴχαμε νοιώσει κάμια φορὰ σ' ὅλα τὰ τοία χρόνια, ποὺ βρισκόμασταν στὰ φοβερά του γέοια.

Ἄπ' ὅλους τοὺς συμμαθητῶν μους, παραξενεύητκα ἔγω πλειότερο, κι ἐνῷ προσποιώμουν ὅτι διάβαζα μέσα στὸ ἀπέδοντο Ψαλτήρι τοῦ Δαυΐδ, οώτησα τὸν εαυτόν μου:

— Πῶς ἔγεινε ἔτσι τάχα καλὸς σήμερα ὁ Παπ' Ἀντοιᾶς; Τὶ καλὰ θὰ εἴταν παντοτεινὰ ἔτσι καλός, σᾶν καὶ σήμερα ἀν εἴταν... Πόσο γλυκὰ θὰ μᾶς φαίνονταν τότε τὰ ἔρημα τὰ Γράμματα, πῶχον φαρμακώσει τὴν παιδιακήσια μας ζωὴ! Τὶ κατάλαβε ὡς τὰ τώρα, δὲν ιστορεῖσε μὲ τές τυράγγνιες, ποὺ μᾶς ἔχει κάνει, γιὰ νὰ τὸν μισοῦμε' νὰ τὸν διχτρεύωμεστε καὶ νὰ παρακαλοῦμε νὰ πεθάνῃ νὰ γλυτώσωμε ἀπὸ τὰ χέρια του;

Καὶ ιέγοντας αὐτὰ κατάχρυφα, αἰσθάν-

θηκα ἔναν κρύον φόβο μέσα μου, μήπως ὁ Παπ' Ἀντοιᾶς ἔνοιωσε τὶ ἔλεγα.... καὶ θὰ ξαναγένονταν πάλε κακός, δπως τὸν εἴχαμε γνωρίσαι, κι ὅπως εἴταν πάντα. Γύρισα κουφὰ μὲ τοόπο καὶ τὸν κύτταξα, χωρὶς νὰ μὲ καταλάβη.

Ο Παπ' Ἀντοιᾶς ἔξακολουθοῦσε νάναι ήμερος κι ἔγω ἔξακολουθοῦσα ἀκόμα νὰ μιλᾶ μὲ τὸν εαυτό μου, σᾶν νὰ εἴταν ἔνας φύλος μου, ἔνας καλὸς συντροφός μου:

— «Καλὺ εἶναι τὰ Γράμματα, βέβαια, (λέγει ποὺς τὸν εαυτό μου) ἀλλὰ δὲν μ' εὐχαριστοῦν. Σχόλασσα τὰ Πινακίδια, μπῆκα στὸ Φτωχή, καὶ τὸ τέλειωσα καὶ τώρα εἴμαι στὸ Ψαλτήρι, στὸ Ψαλτήρι, ποὺ λέων, διε δποιος τὸ τελείονει, τέλει δεί καὶ τὰ Γράμματα καὶ γλυτόνει ἀπὸ τὰ βάταγα».

Στὴν ἥλικια, ποὺ είμουν τότε καὶ μὲ «γό α μ ματικές» γνῶσεις, ποὺ είχα, δὲν γνώριζα, δὲν ἀντηροῦσαν ἀνώτερα σκολεὶδ, ἀπὸ τὸ δικό μου τὸ σκολεῖο, κι ἀλλού εἴδοντο Γράμματα, τὰ Φτωχή καὶ τὸ Ψαλτήρι. Δὲν είχα καθόλως ἵδεια γιὰ ἐκείνα τὰ Γράμματα, πῶχαθα ἀργότερο, ὅτι λέγονταν «Ἐλληνικά» καὶ νόμιζα ὅτι τὰ μοναδικὰ βιβλία στὸν Κόσμο γιὰ τὰ σκολεῖα, εἴταν αὐτὰ τὰ τοία βιβλία: τὰ Πινακίδια, ποὺ σκλήρυναν τὸ καψένο τὸ παιδί, τὸ Χτωπή, ποὺ τοῦσουφοῦσαν τὸ αἷμα, καὶ τὸ Ψαλτήρι, ποὺ τοῦ φοκανοῦσαν τὰ κόκκαλα, δπως τὰ χαρακτήριζε ὁ Λαός αὐτὰ τὰ τοία βιβλία, ποὺ ἀποτελοῦσαν δῆλην τὴν ἐγκυλοπαίδεια ἐκείνου τοῦ καιροῦ! Νόμιζα ὅτι, τελείοντας τὸ Ψαλτήρι, θὰ τέλειονα καὶ τὰ Γράμματα. Σύλλογοί μουν καὶ στενοχωριώμουν, ποὺ μάθαινα τάχα Γράμματα καὶ δὲν τὰ καταλάβαινα. Εύχα περάσει τὴν μέση τοῦ Ψαλ-

πηριοῦ, καὶ σὲ λίγους μῆνες, ὡς τὸν Τριγητήν, θὰ τὸ τέλειονα, καὶ δὲν μποροῦσα ν' ἀναγνόσω ἐλεύτεροι, γιατὶ στὸν κάθε φαλάρι τοῦ Ψαλτηρίου ὑπῆρχαν λέξες, ποὺ δὲν μποροῦσαν νὰ τέξειν λαβίοι, καὶ μοὲς χρειάζονται ὁ Πατέρας Ἀντριᾶς νὰ μοῦ τέξειν λαβίση, κι' ὅλη ἡ σορία του κι' ὅλη ἡ ὑπεροχή του περιωρίζονται σ' αὐτὸν καὶ μόνον: ὅτι οὗτος νὰ μοῦ αιλαβίζῃ κάθε δύσκολη λέξη τοῦ Ψαλτηρίου, ποὺ δὲν μποροῦσα νὰ τὴν συλλαβίσω μόνος μου, γιατὶ δὲν είχα διδαχτεῖ ποτὲ νὰ συλλαβίσω « μ ε θ ο δ ι κ ἄ ». Καί, τὸ σπουδαιότερο, δὲν γνώριζα τὴν ὑπερέξη μιᾶς φρελαδούλλας, ποὺ λέγονταν « Ά λ φ α β η τ ἄ θ ι », ποθεν τὸ κλειδί τοῦ συλλαβισμοῦ καὶ τῆς μεθοδικῆς ἀνάγνωσης. Συλλογίζομουν, συλλογίζομουν κι' ἔλεγα στὸν καῦμένον τὸν ξαυτούλλη μου:

— «Σὲ λίγους μῆνες ἀκόμα θὰ τελειώσω τὸ Ψαλτήρι, θὰ τελειώσω τὰ Γράμματα, ἀλλά, ὡς τώρα, πῶς περάσει τὸ μισό καὶ πλειότερο, δὲν καταλαβαίνετο ποτέ, καὶ, βέβαια οὔτε θὰ καταλάβω, κι', ὅταν τὸ ἀποτελειώσω. » Είμαθα νὰ διαβάζω καὶ νὰ μαθαίνω ἀπόξω τοὺς φαλμοὺς τοῦ Ψαλτηρίου, τὸ ἔδιο θὰ κάνω κι' ὡς ποὺ νὰ τὸ τελειώσω τὸ Ψαλτήρι, ἀλλὰ θὰ μπορέσω ὃς τότε νὰ μάθω τὸ μυστικό τοῦ Ψαλτηρίου: Θὰ μπορέσω νὰ καταλάβω τότε τίποτε, ή θὰ είμαι ὅπως είμαι καὶ τώρα;...»

Σταυράτησα σ' αὐτὸν τὸ σημείο.... Είδα καὶ πάλε τὸν Πατέρας Ἀντριᾶς γαληνεμένο... Μαζωχα τότε ὅλη μου τὴν ψυχική δύναμη, τὴν ἔκανα ἔνα γερὸ κούβιάρι καὶ τὴν πέταξα στὰ μοντρά του, λέγοντας φοβισμένα:

— Δάσκαλε.... Δὲν μοῦ λές, γιατὶ αἴτια τὰ τὰ Γράμματα, ποὺ μαθαίνω, καὶ διαβάζω, δὲν τὰ καταλαβαίνω τὶ λέν: Γιατὶ καταλαβαίνουμε ὅταν πουρεντιάζουμε συναμεταξύ μας καὶ δὲν καταλαβαίνουμε οὔτε τὰ Πινακίδια, οὔτε τὸ Χτωπήγιοντε τὸ Ψαλτήρι; Δὲν θὰ είταν καλύτερα νὰ τὰ καταλαβαίνωμε τὶ λέν γιὰ τὸν Θεό, γιὰ τὸν

Χριστό, γιὰ τὸν Λαϊκό Πνέμα, γιὰ τὸν Σταυρό, γιὰ τὴν Παναγία καὶ γιὰ τοὺς Λγότους:

Λιγότερον μιὰ φίλοική ἐπανίσταση μέσα μου...: Εἴμαστε ἀληθινὰ στὴν παιδική μού περιόδητη μιὰ ἐπανιστατική φύση, ποὺ ἐκδηλώθηκε ἀρχότεροι καὶ σ' αὐτὸν ἀκόμα τὸν πατέρα μου, ποὺ προσπαθοῦσε, σᾶν πατέρας μου, νάμοπειοιούζητην παραδόγη θεού μετανιεύσια, γιὰ τὴν ήλικία μου: ν' ἀγαπήσων τὴς θάλες μόνος μου, νὰ χώνωμαι μέσα στὰ λόγγα, σᾶν ἀγροίμι, χωρὶς συντροφιά, νὰ πηγαίνω κυνήγι, καὶ, τὸ κειμότερο ἀπ' όλα, νὰ καταβαίνω στὸ ποτάμι, τὸν ἀπέρευγον. Καλομά, καὶ νὰ καλυπτάω τὸ καλοκαίρι, ἢ προσπαθῶ νὰ πικνικό φύσηα μὲ τὴν ἀποζή. « Ολ' αὐτὰ μοῦ είταν ἀπαγορευμένοι καρποί ἀπὸ τὸν πατέρα μου καὶ καιδούμον, ὅταν αὐτὸς πήγαινε στὰ Γιάννινα, ή σὲ ξεναγούσια κι' ἔμενα ἐνῷ ὁ μεγάλος τοῦ Σπιτιοῦ. » Η μάννα μου δὲν μὲ μάλονε κι' οὔτε μοῦ ἀπαγόρευε τίποτε, τὸ ἐναντίον, καιάσσοντε, ποὺ ἐπεχειοῦσα ἀντοίκια ἔφνα, καὶ μόνον, ὅταν κατέβαινα στὸ ποτάμι, μόστρελνε ἔναν ὑπηρέτη, ή τὴν ἀδερφή μου, ποὺ είταν δέκα χρόνια πεγαλύτερή μου, γιὰ νὰ μὲ τροφυλάγη νὰ μὴν πνιγδ....

— Ο δάσκαλός μου, δ Πατέρας Ἀντριᾶς ξανίστηκε ἀπὸ τὸ παράτολμο οφτημά μου. Γέρισε τὸ βλέμμα του δῶσε κείμε, ξεθύη ήσε, σκέφτηκε καῦμπτοσ, κι' ὑστερά μοῦ ἀπάντησε κοιμπιαστά:

— Οι « Αγιοι, πῶκαναν τὸ Χτωπήγιο καὶ τὸ Ψαλτήριον» « Αγιος Ιωάννης, διαμασκηγός κι' ὁ Δασκάλος — προσκινοῦμε τὸ δυνατό τές, — (κι' ἔκανε τοεῖς φορές τὸν σταυρό του) ὃς οἱ άγιοι ἀνθρώποι, ποὺ είταν, μιλοῦσαν μὲ τὸν Θεό — μεγάλο καὶ μιαραπτὸ τὸ ὄνομά του! — (Στινεροκόπηθηκε καὶ πάλε τοεῖς φορές), ὅταν ἔγραψαν αὐτὰ τὰ βιβλία... Καί, γιὰ γένε μάλισταν μὲ τὸν Θεό, ἔπειτε νὰ ἔρθουν τὴν ἄγια Γλώσσα του, κι' ὅχι μονάχα τὴν δική μας, τὴν χωριάτικη τὴν Γλώσσα. Γιατὶ ο Θεός « ή μ ṉ ν, ή λ η θι ν ο ς » αὐτὴν τὴν Γλώσσα μονάχα μιλάει μὲ τοὺς Αγγέλους του καὶ μὲ

جعفر بن معاذ

τοὺς Ἀγίους του, καὶ σ' σωντὴν τὴν Γλωσ-
σα, πατέ δὲν τὴν καταλαβαινομε ἐμεῖς, τὴν
Γλῶσσα τοῦ Χτωπχιοῦ τοῦ Ψαλτηριοῦ
καὶ τὴν ἄλλων ἐκκλησιαστικῶν βιβλίων, δὲ
γεται τές λειτουργίες τῶν ιερέων, τές πα-
ρούχηρτες τους, τὰ εὐχέλια τους, τοὺς ἀγι-
ασμοὺς τοὺς καὶ τές προτευχές τους γιὰ
τὸν Καθεδρ.

— Ήτι δὲν καταλαβαίνει, Δάσκαλε, δέ
Θεος την Γλωσσα, ποὺ μιλοῦμε ἐμεῖς τώ-
ρα;

—Τ' είπες; Τ' είπες; Βλαστήμησες! Κά
νε τὸν σταυρὸν σου! Ό Θεός ξέρει όλες τὰς
Γλώσσας τοῦ Κόσμου ὡς καὶ τὴν Γέφτι-
κη τεσσάρα! Άλλα μιὰ μονάχες Γλῶσσα μι-
λάται πε τοὺς Ἀγγέλους του καὶ μὲ τοὺς
Ἄγιους του, καὶ μιὰ μονάχα ἀκούει τὴν
Γλῶσσα τῆς Ἐκκλησιᾶς, ποῦ είναι τὸ Χτω-
νῖον, τὸ Ψαλτήρι, καὶ όλα τὰ δῆλα ἐκκλησι-
αστικὰ βιβλία: τὸ ιερόν καὶ θεῖον Ἔναγ-
γέλιον, ποῦ μιλοῦσε δ «Κύριος ἡ-
μῶν»· Ιησοῦς Χριστὸς, δ μο-
νογένεν ἡς οὐκαὶ λόγος τοῦ Θεοῦ.
τὰ δέ Μηνιαῖα, τῶν Ἀγίων
ν. δι Παρακλητική, τὸ Τριψήδι, τὸ Ηε-
τηρικοστάρι, οἱ Προφῆτες ιῶν Ἀποστόλω...
Δεν καταδέχεται ν' ἀκούσῃ δ «Η ατὴ ο
ἡ μῶν δ Οὐρανίον οὐκαὶ λόγος, δ Ἐλε-
ήμων καὶ Η οὐς» τὴν χωριάτική μας τὴν
Γλῶσσα....»

·Ο Παπ^ο Ἀντιοῖς τέλειωσε μ' αἳτα τὰ λόγια τὴν διδαχὴν του, ἀλλ᾽ ἐγὼ δὲν εμεύν καθόλου ἵκανοποιημένος καὶ τὸν ξανθρώπησα;

— Καὶ δὲν βρίσκεται σύμφωνα καὶ ιένεις ἀνθρώποις στὸν Κόσμο, ποῦ νὰ ξέρῃ τὴν ἄγια Γλῶσσα τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ καταλαρφάι νη̄ τὰ Πινακίδια, τὰ Χτυπήγια, τὸ Ψαλτήρι καὶ τὰ ἄλλα βιβλία τῆς Εκκλησίας;

— Πῶς! Πῶς! "Οἵοι οἱ Δεσποτᾶδες, οἱ Πατριαρχᾶδες καὶ οἱ Θεόλογοι. Αὗτοί ξέ-
συν τὴν Γλώσσα των Θεοῦ καὶ καταλα-

βαίνουν τὶ λέν τὰ Πινακίδια, τὸ Χτωπό καὶ τὸ Ψαλτήρι..... "Αμ! "Αν δὲν τὰ καταλύ-
βαινειν, μποροῦσαν νὰ γένουν Λεσπονάδες,
Πατριάρχες καὶ Θεολόγοι;

—Καὶ πῶς μπόρεσαν αὗτοί, Δάσκαλε,
νὰ μάθουν νὰ καταλαβαίνουν τὰ Πινακί-
δια, τὸ Χτωπήγι, τὸ Ψαλτήρι καὶ τὸ ἄλλα
ἐκκλησιαστικά βιβλία καὶ ἥμεταις οἱ ἄλλοι δὲν
μποροῦμε;

--Αὗτοί ἔχουνθείαφώτιση....Είναι δὲ οι τοὺς εἰδοφρούρεμένοι, λειτουργοί τοῦ Υψίστου.

· Η τελευταία ἀπάντηση· τοῦ ἀσφόφου
« σο φούντζιασκίδες μου μὲ ἀπέλπι-
σε. Γιὰ τὰ μάθι τὴν Γλαυκία τοῦ Θεοῦ,
Ἐπορεψε νᾶχω θεία φώτιση, καὶ, γιὰ νᾶχω
τὴν θεία φώτιση, ἐπορεψε νὰ γένω, — ὁ
δυνοτιγία μου! — ποδῶτα Δεσπότις, ἀρχιερέ-
ας, καὶ Δεσπότις, κατὰ κανέναν τρόπον,
δὲν ἥθελα νὰ γένω! Ἀπεγκλάνομον τὸ γέ-
νεια, τὰ καμπλάρια, τὰ ράσα, τὲς γοῦννες
καὶ τὰ παπούγσια! Έγὼ ήθελα ξουρισμέ-
νο πρότωπο, κόκκινο φέσι, τουκιστό, κα-
πετανογύτικο, μὲ χωμῆ φρούντι, χωμικέν-
τητα πεσλιά, χωμὸ σελιάζι δομιτιούένο,
φουστανέλλα γιόνι, καλτσες ἀσπορες μὲ κόκ-
κινες μισταξωτές ζωνίτοες, κόκκινα τελατι-
νένια τιμπούγια, κι ἀπάνω ἀπ' όλα αὐτὰ
πιὰ χωμοκέντητη φέρμελη...»

"Ετοι ἀποφάσισα νὰ δηλιστῶ μὲ δὴν
δύναμη είχα μέσα μου, γὰς νὰ τελειώσω
τὸ Ψαλτῆρι σὲ πεντέη μῆνες ἀπόμια, καὶ νὰ
γλυτώσω, ἐγὼ ἀπὸν Γράμματακι τὰ Γραμ-
ματα ἀπὸ μένα, ἀδιαφορῶντας πλειὰ γιὰ
τὴν κατανόηση τῆς Γλώσσας τοῦ Θεοῦ: τῶν
Πινακιδῶν, τοῦ Χτενικοῦ τοῦ Ψαλτηριοῦ
καὶ τοινάλλων ἐκκηνιστερῶν βιβλίων, ἀ-
ποψεῖνιά γὰ τὰ μάθι μιντά ὅμιλος πρεπεῖ να-
ζω θεία φωτιση καὶ τὸ γεινότερο ο.... νὰ
νέγυω... Λεσπότης καὶ νὰ φορέσω ρύσα!

μιὰ καλύτερη ζωή.

Νοιώσαμε, οὖν νὰ φύτρψε μέσα: περὶ καόδιά μας μιὰ δρεξῆ, καὶ μιὰ ἀγάπη γιὰ τὸ Γράμματα, ποὺ δὲν τὴν εἰχαμεῖς νοιώθει κακιαῖα φόδα σ' ὅλα τὰ τρία χρόνια, ποὺ βρισκόμασταν στὰ φοβερά του γέρια.

Ἄπ' ὅλους τοὺς συμμαθητᾶδες μου, παραξενεύτηκα, ἐγὼ πλειότερο, κι' ἐγῷ προσποιώμουν διτὶ διάβαζα μέσα στὸ ἀπέραντο Ψαλτήρι τοῦ Δαυΐδ, ωτησα τὸν ἔαυτό μου:

— Πῶς ἔγεινε ἔτσι τάχα καλὸς σῆμερα ὁ Παπ^τ Αντριᾶς; Τὶ καλὰ θύμια παντοτεινὰ ἔτσι καλός, σᾶν, καὶ σῆμερα ~~θύμια~~. Πόσο, γλυκά θὰ μᾶς φρίνονταν τότε τὰ ἔρημα τὰ Γράμματα, πῶχον φραιμιακώσει τὴν παιδιακήσια μας ζωῆ! Τὶ κατάλαβε ὡς τὰ τώρα αὐτὸν βλογμένος μὲ τές τυράγγιες, ποὺ μᾶς ἔχει κάνει, γιὰ «νά· τὸν μισοῦμε» νὰ τὸν ὀχιοργώμεστε καὶ νὰ παρακαλοῦμε νὰ φεθάνῃ ~~της~~ γλυτώσωμε ἀπὸ τὰ κέρια τους; Καὶ λέγοντας αὐτὰ κατάκουφα, αἰσθάν-

τοὺς καὶ τὰ Γράμματα καὶ γλυτόνει, ἀπὸ τὸν βεβαίαν,

Στὴν ἥλικια, ποὺ εἴμουν τότε καὶ μὲ ~~της~~ για μιατὶ καὶ σ' γνῶσες, ποὺ είχα, δὲν ἔνωριζα, ἀν̄ ὑπῆρχαν ἀνώτερα σκολεῖα, ἀπὸ τὸ δικό μου τὸ σκολεῖό, κι' ἀλλού εἴδους Γράμματα ἔξον ἀπὸ τὰ Πινακίδια, τὸ Φτωχήρι καὶ τὸ Ψαλτήρι. Δὲν είχα καθόλου ιδέα γιὰ ἐκεῖνα τὰ Γράμματα, πωματά ἀργότερα, διτὶ λέγονταν «Ἐλληνικά» καὶ νόμιζα διτὶ τὰ μονάδικα βιβλία στὸν Κάσσιο γιὰ τὰ σκολεῖα, εἴταν αὐτὰ τὰ τοία βιβλία: τὰ Πινακίδια, ποὺ σκλήρωναν τὸ καῦμένο τὸ παιδί, τὸ Χτωνίχι, ποὺ τοῦ ρουφοῦσαν τὸ αἷμα, καὶ τὸ Ψαλτήρι, ποὺ τοῦ ροκανοῦσαν τὰ κάκκαλα, διπως τὰ χαρακτήριζε ὁ Λαός αὐτὰ τὰ τοία βιβλία, ποὺ ἀποτελοῦσαν δλην τὴν ἔγκυκλοπαδεῖα ἐκείνουν τοῦ καιοῦσιν! Νόμιζα διτὶ, τελείνοντας τὸ Ψαλτήρι, θὰ τέλεινα καὶ τὰ Γράμματα. Συλλογίζομουν καὶ στενοχωριώμουν ποὺ μάθαινα τάχα Γράμματα καὶ δὲν τὰ καταλαβαίνα. Είχα περάσει τὴν μέση τοῦ Ψαλ-

* Τὸ διηγήμα - σύντομο δὲν είχε

— συρπτική φθῆση την ημέραν ξερού.

πλειότερο. Νέν καταλαβά τίποτε, καὶ, βέ-
βαια οὔτε θὰ καταλάβω, καὶ ὅταν τὸ ἀπο-
τελεῖσθω. "Εμαυλα νὰ διαβάζω καὶ νὰ μα-
θαίγω ἀπόξω τοὺς φαλμοὺς τοῦ Ψαλτηρί-
ου, τὸ ἵδιο θὰ κάνω καὶ ὡς ποῦ νὰ τὸ τε-
λειώσω, τῷ Ψαλτηρίῳ, ἀλλὰ θὰ μπορέσω ὡς
τότε νὰ μάθω τὸ μυστικό τοῦ Ψαλτηρίου:
Θὰ μπορέσω νὰ καταλάβω τότε τίποτε, η
θὰ εἴμαι ὅπως είμαι καὶ τώρα;...."

Σταμάτησα σ' αὐτὸ τὸ σημεῖο.... Εἶδα
καὶ πάλε τὸν Παπ' Ἀντοιᾶ γαληνεμένο....
Μάζωξα τότε ὅλη μου τὴν ψυχική δύναμη,
τὴν ἔκανα ἐνα, γερδ κουφάρι καὶ τὴν πέ-
ταξα στὸ μούτρά του, λέγοντας φοβισμέ-
να:

—Δάσκαλε.... Δὲν μου λές, γιατὶ αὐ-
τὰ τὰ Γράμματα ποῦ μαθαίγω, καὶ δια-
βάζω, δὲν τὰ καταλαβαίγω, τὶ λέν; Γιατὶ
καταλαβαίνε, ὅταν, κονθεντικάζομε συνα-
κεταέν μας, καὶ δὲν καταλαβαίνομε οὕτε
τὰ Πινακίδια, οὔτε τὸ Χτωήγι, οὐτεψό Ψα-
λτήριο; Δὲν θὰ είταν καλύτερα γὰρ τὰ καταλα-
βαίνομε; Δὲν μπορεῖς νὰ μᾶς μάθης νὰ τὰ
καταλαβαίνωμε, τὶ λέν γιὰ τὸν Θεό, γιὰ τὸν

αντρικαί εούσα καὶ μίνιν, οταν...
στὸ ποτάμι, μῶστελνε ἔναν υπηρέτη, η τὴν
ἀδερφή μου; ποῦ εἴσταν δέκα χοόνια μεγά-
λυτεοή μου, γιὰ νὰ μὲ προσφύλαγη νὰ μὴν
πνιγῶ....

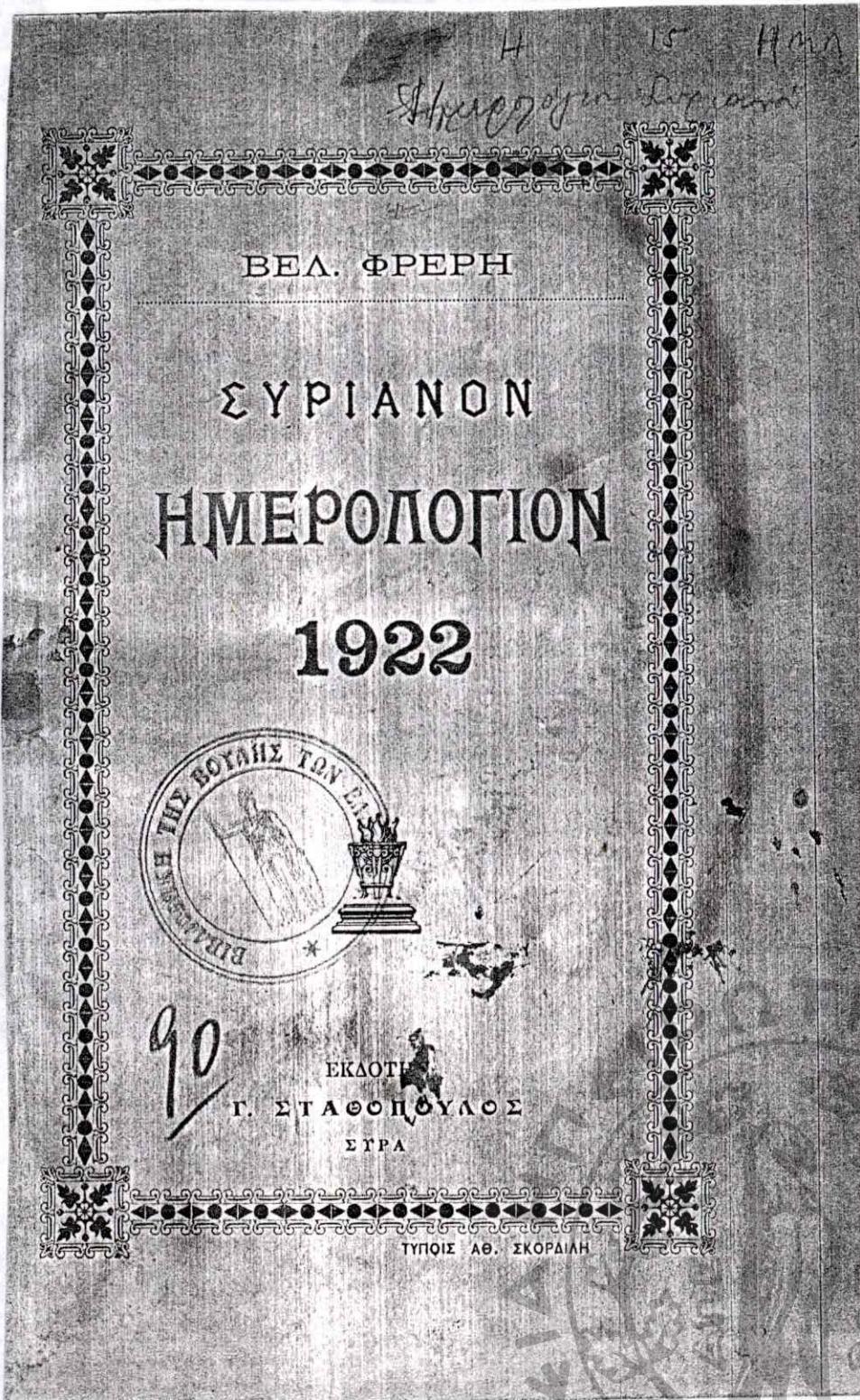
Ο δάσκαλός μου, δ Παπ' Ἀντοιᾶς ξα-
ρνίστηκε ἀπὸ τὸ παράτολμο ωάτημά μου.
Γύρισε τὸ βλέμμα του διδύμε κείθε, ξερδόβη
ξε, σκέιρτηκε κάμποσο, καὶ ὥστερα, μου ἀ-
πάντησε κοιμιαστά:

—Οι "Ἄγιοι, πώκαναν τὸ Χτωήγι καὶ
τὸ Ψαλτήριο, Ἄγιος, Ἰωάννης, δ Λαμπσκη-
νὸς καὶ δ Λαύτδς — προσκυνοῦμε τ' ὄνο-
μά τ' σ. — (κι) ἔκανε τοεῖς φόρες τὸν σταύ-
ρο του) ὡς ἄγιοι ἀνθρωποί, ποῦ είταν,
μιλοῦσαν μὲ τὸν Θεό—μεγάλο καὶ θαυμα-
στὸ τ' ὄνομά του! — (Σταυρούποτηθῆκε καὶ
πάλε τοεῖς φορές), ὅταν ἔγραψαν αὐτά! τὸ
βιβλία... Καὶ, γιὰ νὰ μιλοῦν μὲ τὸν Θεό,
ἔπρεπε νὰ ξέρουν τὴν ἀγια Γλώσσα του,
καὶ ὅτι μονάχα τὴν δικῆ μας, τὴν χωριάτικη,
τὴν Γλώσσα. Γιατὶ δ Θεὸς εὶς μῶν, δ α-
λη θινός » αὐτὸν τὴν Γλώσσα μοναχὸν
μιλάει μὲ τοὺς Ἀγγέλους του καὶ μὲ

ΜΙΤΡΑΛΑΣ.

“ΤΟ ΦΙΛΗΜΑ ΤΗΣ ΜΟΥΣΑΣ”

ВЕЛ. ФРЕРН

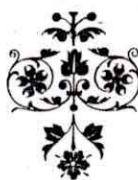
Торг. вр. Тюмень. Энергия
Без. взросле
ПЕРН

ΣΥΡΙΑΝΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΧΡΟΝΙΑΤΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ

ΧΡΟΝΟΣ ΠΡΩΤΟΣ

1922

Διεργολογίη ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν πρωτότοκῶν
τοῦ οὐρανοῦ. ἀριθμός 693 — τοῦ 1919

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΤΑΘΩΠΟΥΛΟΥ

ΣΥΡΑ

90

